

Keyifli Okumalar Dileriz

Binlerce kategoride milyonlarca PDF e-kitap, ders kitapları, dergiler ve romanlara platformumuz üzerinden ücretsiz ulaşabilirsiniz.

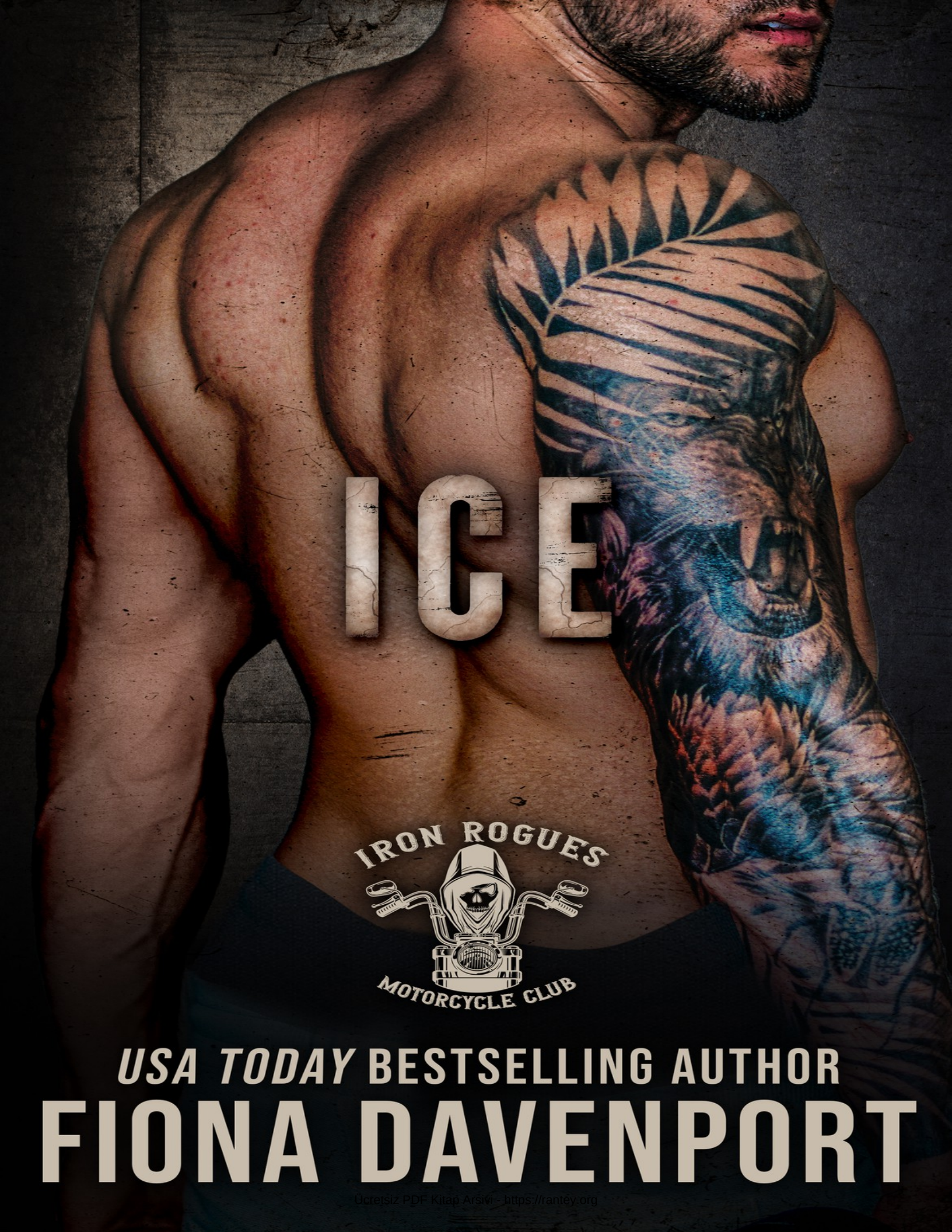
RESMİ WEB SİTEMİZ

<https://rantey.org>

Yedek ve Duyuru Kanallarımız

Sitemize erişim engeli gelmesi veya adres değişikliği durumunda aşağıdaki kanallardan güncel giriş adresine erişebilirsiniz:

- Telegram: <https://t.me/birkitapbir>
- WhatsApp Kanalımız : <https://whatsapp.com/channel/0029VbDHv8uE50Us4lvMoc0Y>

ICE

USA TODAY BESTSELLING AUTHOR
FIONA DAVENPORT

İletişim Botu:
@cevirigiller_bot

Çeviri Kitapların Olduğu Telegram Kanalımız
<https://t.me/cevirigiller>

Sohbet Grubumuz
<https://t.me/cevirigillersohbet>

Çeviri Yedek Telegram Grubumuz
<https://t.me/+O3tsm8j0C7kxM2Y1>

Kitap İstekleri Kanalımız
<https://t.me/cevirikitapistekleri>

Not:

PDFlerin paylaşımıyla ilgili bir sorunumuz yok. Ama lütfen, hiçbir katkınızın olmadığı işlerde, TÜM PDFleri bizimle eş zamanlı paylaşarak emeğimizi hiçe saymayın. Sizin tek tıkla yaptığınız her paylaşım bizim emek harcadığımız saatler/günler demek.

BUZ

IRON ROGUES MC

FIONA DAVENPORT

Telif hakkı© 2024 yazar Fiona Davenport

Kapak tasarımı Elle Christensen

Düzenleme Jenny Sims (Editing4Indies)

Tüm hakları saklıdır.

Bu kitabın hiçbir bölümü, bir kitap incelemesinde kısa alıntılarının kullanılması dışında, yazarın yazılı izni olmaksızın, bilgi depolama ve erişim sistemleri de dahil olmak üzere, herhangi bir biçimde veya herhangi bir elektronik veya mekanik yolla çoğaltılamaz.

✿ [Vellum ile oluşturuldu](#)

İÇİNDEKİLER

[Buz](#)

[Bölüm 1](#)

[Bölüm 2](#)

[Bölüm 3](#)

[Bölüm 4](#)

[Bölüm 5](#)

[Bölüm 6](#)

[Bölüm 7](#)

[Bölüm 8](#)

[Bölüm 9](#)

[Bölüm 10](#)

[Bölüm 11](#)

[Bölüm 12](#)

[Sonsöz](#)

[Epilog](#)

[Yazar Hakkında](#)

BUZ

Hayes "Buz" Gallagher, profesyonel hokey kariyeri sona erdikten sonra Iron Rogues'da kendine yer buldu. Tam yeni evine yerleşmeye hazırlanırken, birinin motosikletini kurcalamasıyla hayatı yeniden altüst oldu. Ama bu kazadan iyi bir şey çıktı-Ice, Marnie Miller ile tanıştı.

Kulüp infazcısı, güvende olduğundan emin olana kadar genç güzelin gözünün önünden izin vermeyecekti. Ve onu kendi kızı olarak kabul etti.

"W Önümüzdeki birkaç gün içinde son rötuşlar da tamamlanacak ve ardından son kez gezilmeye hazır hale gelecek."

Etrafımdaki alanı taradım.

yeni ev ortaya çıkmıştı. "Teşekkürler," diye mırıldandım Don'a, benim için iki ev inşa eden şirketin sahibine, bir kulüp kardeşimin benden daha çok ihtiyacı olduğu için satın aldığı ev de dahil olmak üzere.

Ev büyüktü, sadece benim için çok büyüktü. Ama evi inşa etmeye karar verdiğimde, bir gün ailemi büyütebileceğim bir yer olmasını istediğimi biliyordum. Kabul etmek istemediğim kadar uzun bir süredir bir kadınla ilgilenmediğim için bu pek mümkün değildi.

Gerçi ben de pek çaba sarf etmemiştim. Profesyonel bir hokey oyuncusu olarak kariyerim boyunca sadece işime odaklanmışım. Sakatlandıktan sonra da tüm enerjimi iyileşmeye harcadım.

Kariyerimin büyük bir kısmını Tennessee Trojans için oynadım ve bu eyaleti çok sevdim. Bu yüzden emekliliğe zorlandığımda orada kök salmak mantıklı geldi. Ayrıca, büyüdüğüm yer olan Michigan'a geri dönmem söz konusu bile olamazdı. Annemle babamı severdim ama eksantrik tavırlarıyla beni ve kardeşimi deli ederlerdi. Onlar "özgür ruhlardı" ve hemen hemen her konuda çok açıktılar.

Annem kararlarının çoğunu ayın döngülerine göre verirdi ve babam da şimdiye kadar iki kez reddedildiği için üçüncü hayatını yaşadığına inanırdı. Ama hayatlarını zorlamamayı seçmişlerdi-

inançlarını ya da açık ilişkilerini göstermezlerdi ki Nathan da ben de bunu takdir ederdik. Yani *nispeten* normal bir çocukluk geçirmiştik ama onlar biz evden ayrıldıktan sonra bir "cemaat evine" taşınmışlardı.

Tam olarak nereye yerleşeceğime ve hayatımda ne yapacağıma karar vermeye çalışırken - emlak yatırımı çok fazla zamanımı almadığı için - Trojan'larla ilk ayımda tanıştıktan sonra yakınlaştığım bir arkadaşımınla bağlantı kurdum. Wrecker, Iron Rogues Motosiklet Kulübü'nde bir subaydı. Liseden beri motosiklet kullandığım için beni kulüp için aday olmaya ikna etmişti. Takımımın uzun yıllar dar bir çevrede kaldıktan sonra, bir kardeşliğin parçası olma fikri hoşuma gitmişti.

Demir Haydutlar bana bir amaç vermişti. Bir aile. Yamamı kazanmam uzun sürmedi, sonra bir infazcı pozisyonuna girdim.

Her ne kadar son birkaç yıldır kulüp evinde yaşamaktan keyif almış olsam da, erkek kardeşlerimden bazıları yaşlı kadınlarını bulmuş ve aile kurmaya başlamışlardı, ben de eninde sonunda kendi kadını bulacağımı ummaya başlamıştım. Diğer işim emlakçılık olduğu için, bir ev inşa etmenin iyi bir yatırım olduğunu biliyordum.

Ancak, tam bitirmiştik ki, Whiskey kız kardeşinin ölümü ve yeğenini ona emanet etmesiyle bir gecede ebeveyn olmuştu. Sonra Ellery ile tanıştı ve hemen yaşayacak bir yere ihtiyacı vardı. Acelem yoktu, bu yüzden ona evi sattım ve yeniden başlamak için yeni bir yer aradım.

Şimdi, yeni ev bitmek üzereydi ve sonuçtan memnun olsam da, bana burayı paylaşacak kimsem olmadığını hatırlatıyordu. Zihinsel olarak iç çektim, ne zaman bir kedi büyüttüğümü merak ettim ve Don'a yeniden odaklandım.

Bir panodaki bazı kâğıtları incelerken, "Artık arazide yürüyebiliriz," dedi.

"Kulağa hoş geliyor."

Aile odasından cam kapılara doğru yürüdük ve pırıl pırıl bir havuza inen muhteşem bir güverteye çıktık. Etrafının çocuk korumalı bir çitle çevrilmesi için ısrar etmişim ama ferforje yapı evin arkasındaki manzaranın tadını çıkaracak kadar açıktı. Tennessee'de yirmi dönümlük muhteşem bir arazinin üzerinde oturuyordu. Yaşayacağım alan temizlenmişti ama bunun dışında arsanın çoğu ağaçlıktı ve içinden bir dere bile geçiyordu.

Güvertenin basamaklarından inerken Don, "Burası gerçekten de muhteşem bir arazi parçası," diye yorum yaptı. "Sahibini araziyi size satmaya ikna etmeyi başardığınızda rahatladığımı söylemeliyim."

"Yargıç bunu gerçekten gerçekleştirdi," diye açıkladım. "İmarın her iki yöne de gidebileceğine karar verdi, bu yüzden ticari yerine konut yapmayı seçmemde bir sakınca görmedi."

Parsel için birkaç teklif gelmişti, bunlardan biri de burayı bir alışveriş merkezine dönüştürmek isteyen bir müteahhitti. Bu güzel, sakın arazinin daha fazla perakende satış için yok edileceği düşüncesinden nefret ediyordum.

Ve gördüğüm anda evim gibi hissedeceğimi biliyordum.

"Ustabaşım Keith'in hâlâ çok kızgın olduğundan bahsetti." Don gözlerini devirdi.

Müteahhit Keith Franks son derece karanlık biriydi ve istediğini elde edemediğinde huysuz bir çocuk gibi davranıyordu. Mekânın sahibi ona satmak istememişti. Bununla birlikte, yakın zamanda ticari olarak yeniden düzenlenmişti, bu yüzden teklifimi kabul edebileceğinden emin değildi. Keith konuyu bir yargıca götürdü ve yargıç benim lehime karar verdi, çünkü arazinin bir tarafı birkaç mil boyunca devam eden konut imarlı bir alanın başlangıcına bitişikken, diğer tarafı büyüyen bir şehir merkezine sadece yirmi dakika uzaklıktaydı.

Omuz silktim. "Önemsiz davranıyor. Hâlâ başka bir yargıcın kararı bozmasını sağlamaya çalışıyor."

"Eviniz inşa edildiğine göre artık vazgeçeceğini düşünebilirsiniz."

"Paranın ona istediği her şeyi sağlayacağına inanan ukala bir orospu çocuğu. Sinir bozucu. Yine de daha ileri gideceğinden şüpheliyim. Demir Haydutlar'ı karşısına alacak kadar aptal değil."

Don başını salladı, sonra konuyu tekrar eve getirdi ve araziye son kez gezdiğimizde aldığım notlara göre yaptıkları bazı düzenlemeleri gösterdi. Mükemmel bir üne sahip dürüst bir adamdı. Whiskey'nin şu anda sahibi olduğu evde ve bu yeni yerde neler yaptığını gördükten sonra, ona işleri verdiğim için memnundum.

Bir saat sonra ön basamakta el sıkışırken ona "Her şey harika görünüyor," dedim.

"Son detaylar tamamlandığında sizi arayacağım."

Dönüp motosikletimi park ettiğim garaj yoluna doğru ilerlemeden önce onaylarcasına çenemi kaldırdım.

Bacağımı koltuğun üzerinden salladığımda telefonum çaldı, ben de motoru kapalı bıraktım ve cebimden telefonumu çıkardım. New York hokey takımı Navigators'ın logosu, kardeşimin telefon numarasıyla birlikte ekranımda yanıp sönüyordu.

"N'aber küçük kardeşim?" Ben cevap verdim.

"Ev nasıl?" Nathan selam vermek yerine sordu.

"Neredeyse bitti. Şehre geldiğinizde hazır olacak."

"Aramamın diğer nedeni de buydu," diye bilgilendirdi beni. "Maç için kaç bilet istediğinizi bilmem gerekiyor."

Kardeşim de ben de profesyonel hokey oyuncusu olmuştuk ama o hala sporun içindeydi ve New York'un ilk pivotu olarak oynuyordu. Yakında eski takımım ile oynamak için Tennessee'ye geleceklerdi ve ben kesinlikle maçı kaçırmayacaktım.

"Vince bana bir kutu teklif etti," dedim kıs kıs gülererek, Tennessee Trojans'ın sahibi olan ve arkadaşım olarak kalan kişiye atıfta bulunarak.

"Siktir et," diye tersledi Nathan. "Artık o ibneler için oynamıyorsun ve kardeşini desteklemek için orada olacaksın. Navigators bölümünde bir locan olmasını sağlayacağım."

Bir kahkaha attım. Kimse kardeşime saf ya da kolay lokma diyemezdi ama onu her zaman kızdırabilirdim. Ve o da yemi yutmuştu.

İç çekti. "Neden hep senin saçmalıklarına kanıyorum?"

"Ağabey olmanın avantajlarından biri," diye takıldım.

"Saçmalık."

". Bu kadar kolay manipüle edilebilir olmayı bırak."

"İsteseydin sana bir kutu getirirdim, biliyorsun," diye mırıldandı Nathan.

"Evet," diye kabul ettim. "Ama daha eğlenceli."

Nathan nefesinin altında bir şeyler homurdandı ve ben yine güldüm.

Vedalaştık ve telefonumu cebime geri koydum, sonra gidonumda asılı duran kaskı aldım.

Pek çok bisikletçi koruyucu giysilerle uğraşmazdı, ki bu en başta akıllıca bir seçim değildi, ama yaşam tarzı buydu. Ancak, hayatımın büyük bölümünde hokey oynadıktan sonra, yeterince kırık veya parçalanmış kemik, yırtılmış kas ve kafa yaralanması geçirmişt看. Bu yüzden kafamı daha fazla travmadan korumayı seçtim.

Motor kükreyerek canlandı ve motosikleti garaj yolundan aşağıya doğru yürümeden önce destek ayağını kaldırdım. Yola ulaştığımda,

Havalandım ve tüm düşüncelerimi arkamda bırakarak rüzgârın vücudumu yalayıp geçmesinin keyfini çıkardım. Mart ayının sonlarıydı ve hava giderek ısınıyordu, bu yüzden esinti iyi hissettiriyordu.

İlerideki keskin bir viraja yaklaşırken için frene bastım. Bir an için yavaşladım, ama sonra kavrama gerginliğini kaybetti ve bana artık frenin kontrolünün bende olmadığını söyledi. Tam virajı dönüyordum ki, yolun hafif eğimiyle birlikte hızım arttı ve domuzum kontrolden çıktı.

Havada uçmaya başladım ve bayılmadan önce sert bir şekilde yere düştüm.

İÇalıştığım kuaförden eve dönerken neredeyse otomatik pilottaydım, ama bir motosikletin arkasında olduğumu fark ettiğimde yavaşladım. Aramızda sekiz araba boyu mesafe kalana kadar. Ne kadar yorgun olduğumu ve keskin virajın yaklaştığını düşünerek sürücüye fazla yaklaşmak istemedim.

Bu seçimin doğru olduğu ortaya çıktı çünkü motosikletinin kontrolünü kaybedip kaza yaptığında yolun kenarına çekebilecek kadar uzaktaydım. Başının yola çarpışını dehşet içinde izledim, kask takmış olmasına şükrettim. Birkaç metre kaydı, vücudu nihayet durduğunda hareket etmiyordu.

"Kahretsin, kahretsin, kahretsin," diye mırıldandım, arabayı park edip motoru durdurmak için düğmeye bastığımda ellerim titriyordu.

Sürücü koltuğundan fırlayıp ona doğru koştum ve kayarak yolun kenarındaki çakılların üzerinde durdum. Yüzüstü yere yığılmıştı, hareket etmiyordu. Çömeldiğimde, giydiği deri yelege fark ettim ve arkasındaki yamadaki motosiklet kulübü logosunu tanıdım. O bir Iron Rogue'du.

Normal şartlar altında hemen 911'i arardım ama o bir motorcu olduğu için ne yapacağımdan emin değildim. Iron Rogues'un başkanı ve başkan yardımcısının eşleri benim müşterilerimdi ve yapmak istediğim son şey polisi devreye sokarak kocalarını sıkıştırmaktı. Tek bildiğim, bu adamın üzerinde bir silah ya da polislerin kazayı araştırmaya geldiklerinde bulabilecekleri yasadışı bir şey olduğuydu.

Neyse ki, bana bu durumla nasıl başa çıkacağımı söyleyebilecek birine ulaşmanın bir yolu vardı. Arka cebimden cep telefonumu çıkarıp salonu aradım. Vardiyam bitmiş olmasına rağmen, üç saat daha açtık.

Resepsiyonistimiz ikinci zil sesinde telefonu açtı. "Chop Chop, size nasıl yardımcı olabilirim?"

"Hey, Tori. Bana bir iyilik yapıp Dahlia Pearson'ın hesabına bıraktığı alternatif numarayı bulabilir misin?" Rica ettim.

"Elbette." Arka planda bir tıkırtı sesi duyuldu ve ardından numarayı saymaya başladı.

"Teşekkürler."

Derin bir nefes alarak bana verdiği numaraları tuşladım ve birinin açmasını bekledim.

"Demir Haydutlar," diye homurdandı bir adam.

"Um... evet... kiminle konuşmam gerektiğinden emin değilim ama adamlarınızdan biri Fisher Caddesi'ndeki virajda kaza geçirdi. Oldukça kötü yaralanmış," diye açıkladım.

"Bir saniye bekle," diye bağırdı.

Başka bir adam hatta gelmeden önce arka planda boğuk sesler duyuluyordu. "Ben Wrecker. Sen kimsin?"

"Marnie Miller, efendim."

Kıkırdadı. "Resmi olmaya gerek yok. Uzun zamandır efendim diye çağırılmadım kızım. Bana sadece ne olduğunu ve kime yardım etmeye geldiğimi söyle."

Gördüklerimi anlattıktan sonra ekledim: "Adamlarınızdan hangisi olduğundan emin değilim. Kaldırımında yüzüstü yatıyor ve onu çevirmeye korkuyorum. Ne kadar yaralı olduğundan emin değilim."

"İyi karar. Birazdan birkaç adamla birlikte orada olacağım. Sen sıkı dur," diye emretti.

Adam inledi ve yuvarlandı, ben de yeleğinin önündeki yamaları fark ettim. "Bekle. O bir infazcı. Buz."

"Buz, kahretsin," diye homurdandı. "İhtiyacı olan son şey bir başka ciddi yaralanma. Sonuncusunu daha yeni atlattı."

İce'a baktım, ona ne olduğunu merak ediyordum. İnledi, kaşları çatıldı ve ben büyük bir rahatlama hissettim, neredeyse Wrecker'ın sorusunu kaçırıyordum.

"Başka birini aradın mı?"

Beni görememesine rağmen yine de başımı salladım. "Hayır. Ben istemedim... um..."

"Evet, iyi bir arama daha. Yakında orada olacağız," diyerek telefonu kapatmadan önce güvence verdi.

Telefonumu cebime geri soktum ve Ice'a baktım. Gözlerini kırıştırarak açtığında neredeyse çığlık atacaktım. Soluk mavi renkleri, kafa karışıklığından buğulu olsalar da içimi delip geçti ve aramızda net bir siperlik vardı. "Sen bir melek misin? Çünkü cennete gideceğimi hiç düşünmemiştim."

Cümle çok klişeydi ama yine de beni etkiledi. Derin, hırıltılı sesi omurgamdan aşağı şehvetli bir ürperti gönderdi, ki bu koşullar göz önüne alındığında uygunsuzdu. Boğazımı temizleyerek mırıldandım: "Hâlâ flört edebiliyorsan sanırım düşündüğüm kadar incinmemişsindir."

"Ben acıya alışığım meleğim. Ne kadar alışık olmasam da, biraz daha fazlası sana asılmamı engellemeyecek."

Kaskını kavramak için uzanırken kısık bir inilti çıkardı. Parmaklarımı bileğine doladım. "Bence onu çıkarmamalısın. Çok fazla hareket edersen daha da kötüleşecek yaraların olabilir."

"Birçok kez zilim çalındı ve saymak istediğimden daha fazla kemiğim kırıldı." Bana ukala bir sırıtış fırlattı. "Yani ne zaman endişelenecek kadar kötü yaralandığımı biliyorum. Korkma meleğim. Biraz hırpalandım, hepsi bu."

Bileğini bıraktığımda, hel- metini çıkarırken derin bir iç çektim. Acıdan yüzünü buruşturması ne kadar ateşli olduğunu azaltmadı, bakışlarım kalın, siyah saçları, dolgun sakalları ve dolgun dudakları üzerinde gezinirken gözlerim genişledi. Buz mavisi gözleriyle birleştiğinde, en iyi halinde olmadığı zamanlarda bile ölümcül bir kombinasyon oluşturunuyordu.

Normalde rastgele erkeklere aval aval bakan biri olmadığım için bu benim ilgimi çekmeye yetti de arttı bile. Ya da tanıdıklarına bile, gerçekten.

"Hâlâ iyi misin?" Kaskı yanına bırakıp yavaşça doğrulduktan sonra fısıldadım.

"Evet." Parmaklarını saçlarında gezdirdi, motosikletlerin gürültüsü kulaklarımıza ulaştığında bakışları omzumun üzerinden kaydı. "Ne zamandır baygınlığım? Ben kendime gelmeden önce kimseyi aradın mı?"

"Belki dört ya da beş dakika, en fazla," diye cevap verdim. "Kulüp binasını aradım ve Wrecker adında bir adamla konuştum. Ondan önce de numarayı almak için çalıştığım kuafördeki resepsiyonistle görüşüm."

Uzun boylu, kaslı gövdesinden gerginliğin bir kısmı sızdı. "Aferin kızıma."

Vay canına, bu iltifat karşısında iç duvarlarım sıkıştı. "Molly ve Delilah'nın saçlarını yapıyorum, bu yüzden Iron Rogues hakkında birkaç şey duydum."

"Saç mı yapıyorsun?" Bakışları beni taradı, uzun siyah buklelerimin üzerinde durdu. "Mantıklı. Seninkiler harika."

Alt dudağımı ısırdım. "Teşekkürler."

"Bir aday adayını kıskanacağım hiç aklıma gelmezdi ama şimdi keşke başkanımızın yaşlı karısıyla gönderdiği kişi ben olsaydım," diye mırıldandı.

"Nasıl olur?" Başımı yana eğerek sordum.

"Çünkü o zaman seninle çok daha erken tanışırdım." Haşat olmuş vücudunu işaret etti. "Ve bundan daha iyi durumda."

Yanımıza bir motorcu yanaştığında yanaklarım hâlâ sıcaktı. Motorunu durdurdu, motosikletinden inmeden önce ayağıyla destek ayağına vurdu. "Kahretsin dostum, tahmin ettiğimden daha iyi görünüyorsun. Blade hastaneye gidiyor. Buraya geldiğimde ölümün kıyısında olacağını düşünerek karımdan ve çocuğumdan kıcımı sürükleyerek uzaklaştım."

"Düşmekte olduğumu fark ettiğimde motorumu elimden geldiğince kontrol etmeye çalıştım, Whiskey." Ice omuz silkti. "Pek işe yaradığı söylenemez. Frenler bok gibiydi."

"Lanet ," diye Whiskey.

"Evet," diye homurdandı Ice, bana bir bakış fırlatarak. "Ama en azından bir melek tarafından kurtarıldım."

Gözlerimi devirerek fısıldadım, "Dur. Seni kontrol etmek ve kulübünü aramak dışında hiçbir şey yapmadım."

Bir kamyonetle iki adam daha geldi. Yüzüm kızarıırken Whiskey selamlamak için çenesini . "Wrecker ve Wolf bisikletini yükleyip dükkâna geri götürecekler."

İki adam da dışarı çıktı ve direksiyonun arkasındaki, "Kapıyı bırak, Wolf. Motoru alıp buradan gitmek istiyorum."

Wolf kamyonun arkasına doğru giderken ", " diye mırıldandı.

Wrecker, "Ambulans hemen arkamızda," diye uyardı. "Onları burada yeneceğimizi anladığımda bir tane çağırdım."

"Lanet olası bir ambulansa ihtiyacım yok," diye homurdandı Ice.

Wrecker omuz silkti. "Üzgünüm dostum. Blade birini aramamı söyledi. Yerleşkenin kliniğinde yapabileceğinden daha kapsamlı bir kontrolden geçmen gerekiyormuş."

Wolf, "Motosiklet kazalarının şakası yok," diye ekledi.

Ice tartışacakmış gibi görünüyordu ama siren sesi başka bir şey söylemesini engelledi. Parmaklarını benimkilere geçirmek için uzandı ve sağlık görevlilerinin ambulandan çıkmasını beklerken, adamlar sessizce motosikletini kamyonun arkasına yüklemeye çalıştılar.

Artık süvariler geldiğine göre -iki kere- muhtemelen gitmeliydim. Ama Ice'la ilgili bir şey beni burada kalmaya itti. En azından iyi olacağını bilecek kadar uzun süre.

M o meleğin eli benim çok daha büyük olan elim tarafından
yutulmuştu ama yine de birbirimize mükemmel bir şekilde uyuyorduk.
Küçük ve narindi, yerden bile benden en az bir karış daha kısa
olduğunu söyleyebilirdim.

benim 1.80'lik boyum.

Güzel, koyu yeşil gözleri parlaktı ama benim için endişeyle
doluydu, bu da göğsümde sıcaklığın yayılmasına neden oldu.
Kıvrımlarına bir bakışım diğer bölgelerimi de ateşledi ve aletim
kabararak acıma acı kattı.

Simsiyah saçları yumuşak dalgalar halinde göbek deliğine kadar
iniyordu. Ellerim kalın, parlak saçlarını karıştırmak için kaşınıyordu.
Yumuşaklığını hissetmek ve başını geriye çekip bana pembe, pelüş
dudaklarına ve ince boğazına erişim sağlayana kadar çekiştirmek
istiyordum.

Saçlarının, gözlerinin ve dudaklarının yoğun renkleri soluk, kremsi
tenini vurguluyordu ve bir kase kremayla şımartılmış bir kedi gibi onu
kucaklamak istiyordum. Bu düşünceler beni çok şaşırttı ama
korkutmadı. Aksine, içimi kesinlik ile doldurdular. Bu kadın benimdi.

Sağlık görevlileri yanıma çömeldiğinde meleğime olan odağım
bozuldu. Elini nazikçe çekti ama ben bırakmayı reddettim. Ondan
ayrılmaya hazır değildim. Ayrıca, hâlâ onun kim olduğunu öğrenmem
gerekiyordu.

Acil yardım ekibinin sorularını yanıtladım ve beni ambulansa
götürmeleri için sedyeye izin verdim.

Dürüst olmak gerekirse, yürüyebilirdim ve normalde konuyu zorlayabilirdim. Ama kızımın yüzündeki endişeden faydalanıyordum.

Ona yalvaran bir ifade vererek, "Benimle gel," dedim.

Dudağını ısırды ve benim içim de aynı şeyi yapma beklentisiyle sıkıştı. "Bilmiyorum. Arabam-"

"Kardeşlerimden biri bununla ilgilenecek," diye onu temin ettim ve elini tutarak beni ambulansın arkasına kadar takip etmeye zorladım. Hâlâ birbirimize bağlı olduğumuz için sedyede yanıma oturdu.

Wrecker açık kapılarda belirdi ve aracına doğru eliyle işaret etti. "Devam edin. Onu götüreceğiz-" Ona anlamlı bir bakış attım ve o da ne söylemediğimi anlayarak birden sözümü kesti. "emin olacağız."

"Tamam," diye usulca kabul etti ve bana tatlı bir gülümseme verdi.

Wrecker çenesini bana doğru kaldırdı ve ben de başımı salladım, bizimle hastanede buluşmak meleşimin arabasını alıp yerleşkeye dönmesi mesajını aldığını biliyordum.

Sağlık görevlilerinden biri arka tarafa tırmandı ve kapıları kapattı. Bize baktı ve kaşlarını çatı. Bir şekilde meleşimden daha güvenli bir yere oturmasını isteyeceğini biliyordum ama yine de onu bırakmaya niyetim yoktu, bu yüzden ona ters ters baktım. Bakışları yeleşime kaydı ve sertçe yutkundu, atlama koltuklarından birine otururken ağzını kapalı tuttu. Sonra ayırıcı duvara hafifçe vurdu ve şoför yola çıktı.

"Senin adın ne melek?" Yumuşakça sordum.

"Marnie. Marnie Miller."

"Güzel bir kadın için güzel bir isim."

Yanakları pembeleşti ve sevimli bir şekilde gülümsedi. "Berbat tavlama cümleleriyle dolusun, değil mi?"

Sırıttım ve boştaki elimi uzatıp bir parmağımı yanağındaki rengin üzerine sürdüm. "Çalışıyorlarsa çok mu kötüler?" Alay ettim.

Kızarması derinleşti ve kıkırdadı. "Evet, Ice. Hâlâ korkunçlar."

"Hayes," diye mırıldandım.

"Pardon?"

"Benim adım Hayes," dedim ona.

"Ama yeleşinizde Buz yazıyor, ben de öyle düşündüm-"

"İce benim yol adım," diye onayladım. "Ama sen bana Hayes diyorsun," diye devam ettiğimde sesim kesin bir ton aldı.

Gülümsedi ve başını yana eğdi. "Tamam, Hayes."

Dudaklarından dökülen ismimin sesi aletime bir şehvet şimşegi daha çaktı.

Cazibeme yenik düşerek, kenetlenmiş ellerimizi kullanarak onu bacaklarım yerine göğsümün yanında oturması için yukarı doğru ittim. Sonra boştaki elimi saçlarına daldırdım ve parmaklarımı uzun, satenimsi buklelerin arasında gezdirdim. Bana binerken tüm o yumuşaklığın göğsüme sürtünmesini hissetmek için sabırsızlanıyordum. Onu arkadan becerirken başını geriye doğru tuttuğumda ellerimin etrafında kıvrıldığını hissetmek için.

Zihnim, beni boğazına kadar yutarken başını yönlendirirken parmaklarımın o mürekkep gibi ipeğin içine daldığı görüntülerle çılgına döndü. Bu, yüzümün bacaklarının arasında olduğunu, yüzümdeki kılların uyluklarının soluk teninde bıyık yanıkları bıraktığını düşündürdü.

Lanet olsun. Ona kuduz bir hayvan gibi saldırmadan önce kendimi kontrol etmem gerekiyordu.

"Demek kuaförsün?" Homurdandım, rastgele konuşmanın ona yapmayı tüm yaramazlıkları aklımdan çıkarmaya yardımcı olacağını umuyordum.

"Evet. Old Bridge'deki Main Street'te Chop Chop'ta çalışıyorum."

Şehir merkezindeki küçük alanı düşündüm ve bir güzellik salonu gördüğümü hatırladım. "Midnight Rebel yakınlarında mı?" Açıklığa kavuşturdum.

"Um, evet. Bir blok ötede."

Başımı salladım ve barımızı ziyaret eden tüm adayların ve kardeşlerimin gelip giderken salona göz olmaları gerektiğinden emin olmam gerektiğini düşündüm.

"Acıya alışkın olduğunu söylerken ne demek istedin?"

"Ben profesyonel hokey oynadım meleşim. O sporda acı da beraberinde gelir."

"Artık yok mu?"

Başımı salladım. "En son sakatlandığımda, bu beni tamamen bitirdi."

Yüzünde rahatlama ifadesi belirdi ve ben de sııttım. "Canımın yanması fikri hoşuna gitmedi mi meleşim?" Gözlerimi açtığım ve onun üzerimde gezindiğini gördüğüm anda sahiplenme içgüdülerıyla dolup taşıtığım için bana karşı korumacı hissettiğini görmek beni mutlu etmişti.

Teni pembeleşti ama başını salladı. Gülümsedim, bu konuda nazlanmak yerine dürüst davrandığı için mutluydum.

"Yine de bırakmak zorunda kaldığın için üzgünüm." "Eskiden ben de öyleydim," diye itiraf ettim.

"Eskiden mi?"

Gülümseyerek saçlarının ucuyla oynadım ve "Şu andan itibaren emekli olmak zorunda kaldığım için hep minnettar olacağım" dedim.

Marnie başını yana eğdi ve merakla beni inceledi. "Neden?"

"Çünkü eğer yapmasaydım, seninle asla tanışamazdım."

"Oh." Bana gülümserken bile yüz ifadesi utangaçtı. Çok tatlıydı.

"Sana başka bir soru sorabilir miyim?" diye sordu. "Herhangi bir şey."

Tüm yüzü kızardı, gömleğinin yakasının altından geçerek ne kadar ileri gittiğini merak etmeme neden oldu. "Pratik yapmadığınızı söylemişsiniz."

Konuşmalarımızı kafamda canlandırımdım ve neden bahsettiğini anlayamadım. "Ne?"

"Flört etmek ve pratik yapmamakla ilgili bir şeyler söylemiştin."

"Ah. Evet," onayladım, daha önceki yorumumu hatırlayarak. "Yine de bu bir soru değil," diye takıldım.

"Sadece... şey, profesyonel bir hokey oyuncusunun, özellikle de senin kadar ateşli bir oyuncunun, kadınların her zaman kendini sana attığını hayal ediyorum ve-"

Kıkırdarken parmağımı dudaklarının üzerine koydum. "Öncelikle, uzun zamandır bir kadını fark etmedim çünkü kariyerime odaklanmakla çok meşguldüm. Tabii ki, etrafta her zaman puck tavşanları vardı, ama şanslarının yaver gideceği biri olmadığımı çabuk öğrendiler."

Marnie'nin dudaklarının kenarları kalktı ve omuzlarına çöken gerginlik kayboldu.

"İkincisi... Sence ben seksi miyim?"

Gözlerini devirdi ve kıkırdadı. "Sanki kadınların seni ne kadar seksi bulduğunu bilmiyorsun."

Çenesini kavrayarak, cevap verirken doğrudan gözlerinin içine baktım. "Sadece bir kadının ne düşündüğü umurumda."

"B-bu-ama benimle daha yeni tanıştın," diye kekeleydi.

"Benim olduğunu anlamam bir saniyeden fazla sürmedi meleğim."

O cevap veremeden ambulans durdu ve kapılar açıldı.

Blade içeri baktı ve Marnie'nin yanımda oturduğunu ve ellerimizin hâlâ birbirine kenetlenmiş olduğunu görünce kaşları havaya kalktı.

Marnie parmaklarını benimkilerden ayırmaya çalıştı ve ben bırakmayı reddedince iç çekti. "Hayes, muhtemelen onların yolundan çekilmeliyim."

Blade'in dudakları onun benim adımı kullanması üzerine sırttı. Ukalaca bir yorum yapmaya hazırlandığını biliyordum, bu yüzden ona kaşlarımı çattım ve gözlerini devirip omuz silkmesini sağladım.

Bizimle birlikte gelen sağlık görevlisi kamyonun arkasına geçti ve indi. Sonra avucunu kızıma doğru uzattı. "Al. İnmene yardım edeyim."

Göğsümden bir hırıltı yükseldi ve Blade adamı hızla iterek onun yerine geçti. "Seni kamyondan çıkarmaları gerekiyor," diye homurdandı bana. Sonra Marnie'ye uzandı ve ben de isteksizce gitmesine izin verdim. Çünkü Blade mutlu bir evliliği olan bir adamdı ve Marnie'yle uzaktan yakından ilgilenmeyeceğini biliyordum. Bu, meleşimin üzerinde başka bir adamın ellerini gördüğümde dişlerimi gıcırdatmamı engellemedi.

Kız yerde sabit durur durmaz onu serbest bıraktı ve mantıksız öfkem azaldı.

Sedyem kamyondan indirildi ve beni Marnie'nin yanından geçirirlerken uzanıp bir kez daha elini tuttum ve onu yanıma gelmeye zorladım.

"Efendim-" diye başladı sağlık görevlilerinden biri, ama Blade tarafından sözü kesildi.

"O iyi, Danson. Onu bırak."

Beni özel bir odaya götürüp yatağa yatırdıklarında kimse tek kelime etmedi.

Blade odanın hemen içinde durdu ve uzun beyaz önlüğünün cebinden telefonunu çıkardı. Parmağını ekranın üzerinde gezdirirken "Kurt," diye homurdandı. Telefonu kulağına götürürken gözleri Marnie'ye kaydı, sonra dönüp koridorda yürümeye başladı.

Bir hemşire hayati değerlerimi aldı ve tam bitirmek üzereyken Blade odaya geri döndü.

Personelin gitmesini bekledi, hastane önlüğümü giymemi ve serum takılmasını sağlayacağına dair güvence verdi. Sonra meleşime gülümsedi. "Marnie, değil mi?"

Dudaklarında hafif bir kıvrımla başını salladı.

"Eminim sen ve Ice muhtemelen acıkmışsınızdır."

Marnie'nin midesi guruldamak için o anı seçti ve sevimli bir şekilde kızardı. "Um, evet. Vardiyam boyunca yemek yemedim ve sonra da kaza..."

"Kafeteryaya gidip biraz yiyecek almanın sakıncası var mı?" Blade ona sordu.

"Elbette."

İtiraz etmek istedim ama Wolf'un kaza hakkında bilgisi varsa, Marnie öğrenmeden önce bunu duymak istiyordum. Ve eğer bu kulüp işiyse, her halükarda duyamayacağı bir yerde olması gerekirdi.

"Hemen bana geri dön," diye sertçe emrettim ve ona biraz para vermek için cebimi karıştırdım.

Elimi nazikçe sıktı, sonra bıraktı ve kapıya doğru yürüdü. Koridorda gözden kaybolana kadar gözlerim onun sallanan kalçalarına ve kıvrımlı poposuna takılı kaldı.

Blade yatağın başucundaki dolaptan bir hastane önlüğü alırken, "Sanırım Sheila'nın başka bir yelek üzerinde çalışması gerekiyor," diye söylendi.

"Aynen öyle," diye mırıldandım. Katlanmış giysileri uzattığında yüzüm tiksintiyle buruştu. "Ben iyiyim. O aptal şeylerden birini giymeyeceğim. Ne yaparsan yap ve beni kulüp binasına geri götür."

Blade gözlerini devirdi ve önümdeki giysiyi salladı. "Marnie'ye göre kafanı oldukça sert çarpmışsın Ice. Sıyrıkların, morlukların ve dikiş atılması gereken birkaç kesiğin var. Her şeyi tedavi edene ve beyin sarsıntısı geçirmediğine karar verene kadar eve gitmiyorum."

"Bütün bunları bana gecelik giydirmeden de yapabilirsin. Şimdi, Wolf ne dedi?" Konuyu değiştirerek sordum.

Blade içini çekti ve giysiyi yatağın ucuna fırlattı. "Tamam. Seni bu gece tutmayacağım ama kışın yarın yatakta kalacak."

Ağzımı açtım ama kaşlarını çatıp parmağıyla beni işaret edince kapattım.

"Ya da bu gece ve yarın burada kalabilirsin."

"Pislik herif," diye homurdandım.

Pişmanlık duymadan omuz silkti, sonra odanın karşısındaki bir dolaba doğru yürüdü ve içini açarak bana bilgi verirken malzeme aradı.

"Fren hattı kesilmiş."

Kaşlarımı çattım. "Wolf geçen hafta bisikletime tam bir bakım yaptı."

"O da öyle söyledi. Bu bir kaza değildi. Bunun yanı sıra, hat ilk başta arızalanmayacak kadar kesilmişti, bu yüzden fark etmeden o kadar uzağa gidebildiniz."

"Kahretsin," diye mırıldandım, elimi yüzümde ovuşturdum ve bükülmüş kolum bazı çiğ derileri çekiştirdiğinde irkildim.

"Fox ve Mav, kulübe girmek için sizi hedef alabilecek herhangi biri için seçenekleri araştırıyor, ancak bunun sonuç vereceğini düşünmüyorlar."

Fox kulüp başkanımız, Maverick de başkan yardımcımızdı. Eğer bu kulüp işleriyle ilgiliyse, herkesten daha çabuk çözerlerdi.

"Bu işin arkasında olabileceğini düşündüğüm tek kişi Keith Franks," diye düşündüm, kaşlarım çatıldı. "İşleri bu kadar ileri götüremeyecek kadar korkak olduğunu düşünmüştüm ama belki de yanılmışımdır."

"S Hayes'in hastane odasının kapısını kalçamla iterek açarken, "Beni kafeteryaya götürmek muhtemelen bir hataydı," diye uyardım. Neyse ki kapı kilitli değildi çünkü aşırıya kaçmışım. atıştırmalıklarla. "Tatlı krizim tuttu ve üç şekerleme, birkaç çörek, iki parça turta ve bir dilim çikolatalı kek aldım."

Her iki adam da bana doğru döndü, taşıdığım yemek tepsisine bakarken gözlerinde mizah vardı. Hayes'in dudakları bir sırıtışa dönüştü. "Görünüşe göre onları temizlemiştin."

"Evet, gergin olduğumda yemek yerim," diye mırıldandım ve omuz silkerek tepsiyi yatağının yanındaki masaya bıraktım.

Gülümsemesi genişledi. "Eğer benim , iyi bir gerginlik olsa iyi olur."

Haklıydı ama bunu itiraf etmeyecektim. En azından yüksek sesle. "Belki de kazadan görüldüğünden daha fazla zarar gördüğün için endişeleniyorsundur."

"Bu konuda çok fazla stres yapmayın." Hayes başparmağını ambulans bölümünde bizi karşılayan doktora doğru salladı. "Onu bunun için tuttum. Blade beni taburcu etmeden önce iyi olduğumdan emin olacak."

"Bıçak mı?" Doktora bakarak .

"Evet," diye başını sallayarak onayladı. "Önlük giymediğim zamanlarda, tıpkı bu inatçı pislik gibi Iron Rogues kesimi giyerim. İşte bu yüzden, bir şey yapemin olmak için kapsamlı bir muayene yapmama izin verecek.

kalın kafatasına kalıcı hasar verebilirim. Çünkü ikimizin de isteyeceği son şey, başkanımızın buradan travmatik beyin hasarı ya da bir şeyle çıkmasına izin verdiğim için sinirlenmesidir."

Gözlerimi Hayes'e diktim. "Ya da bu gece uyuyakalacaksın ve bir daha diye endişelenmem için."

"Peki." Derin bir iç geçirdi. "Blade'in gereken testleri yapmasına izin vereceğim."

Ona gülümsedim. "Güzel."

"Ama uyanmamam konusunda endişelenmene gerek yok çünkü hemen yanımda olacaksın," diye ekledi sırtarak.

Kendine güveni çok tahrik ediciydi ama Hayes'i ne kadar istesem de, daha yeni tanışmışken geceyi onunla geçirmeyi kabul edemezdim. "Beni tatlı dille yatağa atabileceğini düşünmeden önce en azından birkaç randevuya çıkmamız gerektiğini düşünmüyor musun? Erkeklerle fazla deneyimim olmayabilir ama üç randevu kuralını bile duydum."

Hayes uzanıp bileğimden yakaladı ve beni yatağının doğru çekti. Oraya vardığımda kolunu belime doladı ve homurdandı, "Sen ve diğer erkekler hakkında bir şey duymak istemiyorum."

"O zaman deneyimsiz olmak daha doğru bir tanım olurdu," diye fısıldadım, Blade'in bize baktığının farkındaydım. Yanaklarım ateşle doldu ve zihinsel olarak açık tenime lanet ettim.

Blade, "İçindeki mağara adamı kafanı olası bir beyin sarsıntısından daha fazla karıştırmadan önce seni MR'a götüreceğim," diye mırıldandı.

Hayes başını salladı ve homurdandı, "Sanki sen konuşacak birisin."

Odadan çıkarken Blade'in derin kıkırdaması onu takip etti.

"Benimle kalman konusunda" -elimi sıktı, buz mavisi gözleri bana bakarken ciddiye- "sadece pantolonuna girmek istediğim için değil. Ya da beyin sarsıntısı geçirdiğim ortaya çıkarsa bana göz kulak olacak birine ihtiyacım olduğu için değil."

Kaşlarım birbirine çatıldı. "değil mi?"

"Keşke seni ilk kez yatağıma aldığımda bunun sadece aramızdaki çekim yüzünden olmasını dileyseydim." Başparmağı avucumu okşadı ve doğrudan merkezime bir farkındalık şoku gönderdi. "Ama sen kafeteryadayken bisikletime sabotaj yapıldığını öğrendim. Bu, bir kazadan daha fazlasına tanık olduğun anlamına geliyor. Hiçbir şey istemiyorum"

Bu yüzden güvende olduğundan emin olmak için seni yakından izleyeceğim."

"Pek bir şey görmedim bile," diye itiraz ettim, başımı sallayarak. "Sadece motosikletinle kaza yaptın. Kimse sana çarpmadı ya da öyle bir şey olmadı. Neler olduğu hakkında hiçbir fikrim yok. Kimsenin peşimden gelmesi için bir sebep yok."

"İnsanlar sebepsiz yere bir sürü şey yapıyor," diye karşı çıktı. "Bunu sana yapmalarına asla izin vermeyeceğim."

Onun korumacı tavrını ne kadar sevdiysem, birinin ona zarar vermeye çalışması fikrinden de o kadar nefret ettim. Bu yüzden verebileceğim tek bir cevap vardı. "O zaman ben de seninle geleceğim."

"Güzel," diye homurdandı.

Ona parmağımı salladım. "Ama önce bir şeyler almak için benim evimde durmamız gerekecek. Özellikle kuaföre gittiğimde oldukça bakımlı olabiliyorum. Müşteriler saçlarını bana emanet edeceklerse en iyi şekilde görünmemi beklerler."

Bakışları uzun siyah buklelerimin üzerinde gezindi. "Eğer kadınlar kuaförlerini böyle seçiyorsa, bir ton müşterin olmalı çünkü saçların harika."

Karnımda kelekler uçuşuyordu. Daha önce de saçımla ilgili bir sürü insan beni tebrik etmişti ama Hayes'ten duymak daha anlamlı gelmişti. "Teşekkürler."

Hastane personeli gelip giderken ve Blade'in yapmak istediği testler için onu götürürken odasında bekledim. Birkaç saat sürdü, bu yüzden kafeteryadan bir sürü atıştırma almış olmam iyi oldu çünkü hepsini bitirdik. Taburcu edildiğinde içgüdüsel olarak çantama uzandım ve orada olmadığını hatırladım. "Lanet olsun. Umarım arabamı buraya kim getirdiyse kilitlemiştir ve çantam hâlâ içeridedir. Kartlarımı iptal etmek ve ehliyetimi değiştirmek uğraşmak istemediğim bir baş ağrısı."

"Çantanız kesinlikle hâlâ orada olacak," diye beni temin etti.

Başımı yana doğru eğdim. "Bundan çok emin görünüyorsun."

"Evet, çünkü arabanız şehirdeki en güvenli yerde, Demir Haydutlar yerleşkesinde."

Gözlerim büyüdü. "Öyle mi?" "Evet."

Yumuşak bir şekilde güldüm. "Sanırım buradan seninle birlikte ayrılacağımdan oldukça emindin."

Başını salladı. "öyle."

Gözlerimi kısmıştım. "Bisikletinle oynandığını öğrenmeden önce bile."

"Dediğim gibi, bu geceyi benimle geçirmeni istemek birden fazla nedenim var."

Yakalandığı için en ufak bir utanç bile duymuyordu ki bu beni şaşırtmadı. "Umarım buradan nasıl çıkacağımıza dair de bir planın vardır çünkü bisikletin kazadan çekildi ve benim arabam da yerleşkede."

"Elbette var," diye onayladı sırtarak, deri yeleşini silerken. "Potansiyel müşterilerimizden biri bizimle dışarıda buluşacak."

Blade kafasını odaya soktu. "Kalın kafatasına onarılamaz bir hasar vermediğini bildiğime göre artık eve dönüyorum."

Hayes ona bir gülümseme attı. "İyi olduğumdan emin olmak için geldiğin için teşekkürler."

"Teşekküre gerek yok, Ice." Blade onun minnettarlığına omuz silkti. "Sadece kulübün doktoru olarak görevlerimin bir parçası."

Hayes ayağa kalkıp beni odadan çıkarmak için avucunu belime dayadığında, "Kesinlikle işe yarıyor," diye mırıldandım.

"İnanamazsınız," diye mırıldandı Hayes.

Bununla ne demek istediğini bilmek istediğimden emin değildim, bu yüzden beni dışarı çıkarırken herhangi bir soru sormadım. Bir SUV kaldırımında rölantide duruyordu ve bir adam arka kapıyı açmak için sürücü koltuğundan atladı. "Selam Ice. İyi olduğunu gördüğüme sevindim."

"Teşekkürler." Hayes çenesini sallayarak beni tanıdı ve arka koltuğa geçmeme yardım edip arkamdan bindi.

Beklenti kaldırımından uzaklaştığında, ona adresimi vermek için öne doğru eğildim. Çok geçmeden sitemin kapısından içeri girdik ve Hayes benimle yukarı çıkarken o araçta bekledi.

Birkaç günlük eşya alabilecek büyüklükte bir haftalık çanta aldım ama başını salladı. "Bundan daha fazlasına ihtiyacın olacak."

"Öyle miyim?" Kaşlarım birbirine çarparak sordum.

"Çok bakımlısın, unuttun mu?" diye takıldı.

Gözlerimi devirdim. "Evet ama bir gece için tonlarca eşyaya ihtiyacım yok."

"Üzgünüm meleğim." Dolabımdaki raftan tekerlekli bavulumu almak için uzandı. "Temizlenmesinin ne kadar süreceğinden emin değilim."

ama bunu yapana kadar gözümün önünden ayrılmana izin ."

Hayes'i çok az tanıdığımı düşünürsek, muhtemelen daha fazla soru sormalıyım. Ama içimden bir ses ona güvenebileceğimi söylüyordu. Böylece bir haftalık giysilerimi ve en sevdiğim banyo malzemelerini iki çantaya .

"Kahretsin, bavulları taşımaya yardım etmesi için adayı da yanımıza almalıyım." diye dalga geçince ona dilimi çıkardım.

"Seni uyarmıştım," diye mırıldandım, kahkahaları beni takip ederken ikisinden küçük olanı kapıdan dışarı yuvarlarken.

T cip kulüp önünde durdu ve arabayı kullanan aday arabadan atladı. Marnie yanıma ama yanındaki kapı açıldığında sanki arka koltukta sevişirken yakalanmış gibi sıçradı ve yana kaydı. Bu kesinlikle aklımdan geçmişti ama kimsenin onun zevk seslerini duyması riskini göze alamazdım. Ve bunu yapabileceğimden emin değildim. Ağzıma aldığımda durdu.

Ellerini kadınımdan uzak tutması için neredeyse hırlayacaktım ama itiraf etmekten ne kadar nefret etsem de vücudum kaza yüzünden güçsüz düşmüştü. Çenemi sıkarak, ben dikkatlice diğer taraftan çıkarken küçük pisliğin Marnie'nin cipten inmesine yardım etmesine izin verdim. Yavaşça aracın önüne doğru yürüdüm, o da beni orada bekliyordu. Elini tutarak onu ön kapıya ve kulüp binasına kadar götürdüm.

Aday da onu takip ederek eşyalarını taşıdı ve ben de sessizce eşyaları odama götürmesini söyledim.

"Marnie!"

Başkan Yardımcımızın yaşlı eşi Molly, salonun karşısına geçip Marnie'yi kucaklamak için kendine çektiğinde dikkatimi çekti. Geri çekilirken, bırakmayı reddettiğim elime baktı ve kıkırdadı.

Marnie'yi kendime yaklaştırdım ve serbest bıraktım, sadece kolumu omuzlarına attım, kaskatı kesilmiş kaslarım gerildiğinde irkilmemek için kendimi zor tuttum.

Blade'in karısı Elise bize katılmak için yürüdü ve Marnie'yi mutlu, tanıdık bir gülümsemeyle karşıladı. "Seni görmek çok güzel!" Gözleri koluma kaydı ve gülümsemesi yaramazlığa dönüştü. "Sanırım bir süre daha kalacaksın? En azından Ice'ın evi bitene kadar? Sonunda hep bahsettiğimiz o öğle yemeğini yiyebiliriz."

Elise'e kaşlarını çatarak takılmalarını fazla ileri götürmemesi konusunda onu uyardım. Marnie'yle benimle ne kadar kalacağı konusunda derinlemesine konuşmamıştık. Ya da benim evime taşınma konusunu.

Marnie başını arkaya eğerek bana baktı. "Bir ev mi?"

Şakağını öpmeden önce, "Bunu sonra konuşuruz meleşim," diye mırıldandım.

Iron Rogues'ın başkanı Fox, kucağında altı haftalık ikizlerinden biriyle odaya girdi. Kapıyı açık tuttu ve yaşlı karısı Dahlia diğer bebeği taşıyarak onu takip etti.

"Selam Marnie," diye sıcak bir şekilde selamladı Dahlia onu. Meleşime doğru yürüdü ve ona tek koluyla sarıldı. "Seni gördüğüme sevindim. Ice'ı bulduğunda kulüp binasını aradığın için sana teşekkür etmek istedim."

Marnie omuz silkti ve yanakları pembeleşti. "Kocanız ve Demir Haydutlar hakkında bana anlattıklarınızdan sonra, önce sizin bilmek isteyeceğinizi düşündüm."

Onu biraz daha yanıma yatırdım ve başının üstünü öptüm. "Harikaydın meleşim."

"Um... kim bu küçük bebek?" Marnie konuyu değiştirerek sordu.

Marnie'nin övüldüğünde kızarmasını seviyordum ama kızımı iltifat almaya alıştırmam gerekecekti.

Dahlia kızına bakarken yumuşak bir ifadeyle, "Bu Violet," diye cevap verdi. "Kye ikizi Jett'i kucağında tutuyor."

Marnie, "Kesinlikle çok sevimliler," diye mırıldandı.

Dahlia Violet'i biraz uzattı ve "Onu tutmak ister misin?" diye sordu.

"Evet!" Marnie mutlu bir şekilde ayak parmaklarının üzerinde zıpladı ve bebeği dikkatlice kollarına almak için uzandı, beni isteksizce onu bırakmaya zorladı.

Kucağında küçük bir bebekle meleşimi izlerken ağzım bir karış açık kaldı. Onu bebeğimizi kucağında görmek için sabırsızlanıyordum. Marnie'nin bebeğimle birlikte yuvarlak görüntüsü sikimin sertleşmesine neden oldu. Eğer istediğimi elde edersem -ki bunu elde etmeye çok kararlıyım- Marnie er ya da geç hamile kalacaktı.

"Bebeğim," diye mırıldandı Fox karısının yanına gelirken. "İce'la bir dakika konuşmam lazım, Jett'i alabilir misin?"

Oğlunu teslim ettikten sonra bana baktı ve başını ofisine giden koridora doğru salladı.

Onaylarcasına çenemi yukarı kaldırdım, sonra Marnie'ye döndüm. "Aç mısın meleğim?"

Fox'un kızına bakarken dalgın bir şekilde başını sallayarak "Evet," diye onayladı. "Bugün vardiyam başladığından beri sadece hastane atıştırmalıkları yedim."

Molly, "Onu mutfağa götürüp yiyecek bir şeyler alalım," diye gönüllü oldu. Başımla teşekkür ettim, sonra Marnie'nin dudaklarına hızlı bir öpücük kondurdum, yüzündeki şaşkın ifadeye kıkırdayarak baktım. "Hemen döneceğim," dedim uzaklaşmadan önce.

Fox'un ofisine girdiğimde, Maverick odanın kenarındaki oturma alanında bir kanepeye uzanmıştı.

"Bana müteahhitle olan durumdan bahset," diye sordu Fox. "Mav ve ben, birinin bisikletinizi sabote etmesini gerektirecek kulüple ilgili herhangi bir sorunla karşılaşmadık."

Masasının önündeki sandalyeye oturarak onlara Keith Franks ve saçmalıkları hakkında bilgi verdim. "O küçük pislği bir Iron Rogue'a bulaşacak kadar cesur biri olarak görmekte zorlanıyorum. Gerçi o da salağın teki, belki de tanık olmadığı için planında kendini güvende hissetmiştir. Güvenlik kameralarım henüz çevrimiçi değil."

Mav kıkırdadı ve ben de başımı çevirip ona doğru baktım. "Tanık yok, ha?"

Başımı yana eğdim ve "Evet" diye cevap verdim.

"Birlikte geldiğiniz kadınla bu konuyu netleştirmediniz sanırım?"

Gözlerimi kıstım ve buz gibi bir bakışla onu delip geçtim. "Ne demek istiyorsun?"

"Biliyorsun burada puck ya da kulüp tavşanlarına izin vermiyoruz, bu yüzden kadınını bulduğunu varsayıyorum." Mav genişçe sırttı. "Bizim gibi hiç am kırbacı yemediğini söylediğine yemin edebilirim."

İnkâr etmek istedim ama haksız değildi. Her ne kadar bir aile özlemi çekmiş olsam da, bir melek tarafından kıcıma tekme yiyeceğimi ve kendimi tamamen ona saplanmış bulacağımı hiç beklemiyordum. Marnie'yi sadece birkaç saattir tanıyordum ama onu elimde tutmak ve mutlu etmek için her şeyi yapacağımı biliyordum.

"Sanırım yanılmışım," diye itiraf ettim, çünkü savunacak bir şeyim yoktu. "Yarın Sheila ile konuşacağım."

Eski üyelerimizden Tank'ın yaşlı eşiydi. Geçmişte kesimlerimizi ve özel yeleklerimizi sipariş eder, Sheila'nın dikiş becerilerini yalnızca acil durumlarda kullanırdık. Ama Mav ve Tilki kadınlarına sert ve hızlı bir şekilde aşık olduktan sonra, üzerlerinde mümkün olduğunca çabuk iz bırakmak istemişlerdi - şimdi anladığım bir şey.

Fox, kayınpederi ve Silver Saints MC'nin başkanı Mac'i örnek almıştı. Onlar da aynı durumdaydı, kadınlarına yelek giydirmek için acele ediyorlardı. Bu yüzden Mac, mülk işlemesi tamamlanmış ve sadece isimlerin eklenmesi gereken kesimleri bir zulada tutmaya başlamıştı. Başkanımız stok yaptığında Sheila bunu bizim için memnuniyetle yapmayı teklif etti.

Mav güldü ve kollarını göğsünün üzerinde kavuşturdu. "Molly buraya bir kadın getireceğini duyar duymaz Sheila'ya mesaj attı."

Gözlerimi iki kez kırptım, kafam karışmıştı. "Nasıl oldu da, boş ver." Yeniden alizasyon bana çarptı ve gözlerimi devirdim. "Siz pislikler küçük yaşlı kadınlar gibi dedikodu yapıyorsunuz."

Fox boğazını temizleyerek dikkatimizi tekrar ona çekti. "Hadi şu işi bitirelim. Karıma ve çocuklarıma dönmek istiyorum." Bakışları üzerimde gezindi ve yüzünü buruşturdu. "Ayrıca, bok gibi görünüyorsun ve Blade'in seni hastaneden çıkaracaksa dinlenmeni emrettiğini biliyorum."

"Dedikoducular," diye homurdandım, Fox'un doktorun dediğini yapmamı isteyeceğini bildiğim için Blade'in prez'e söylemesine sinirlenmişim. Yorgun olduğumu ve çok acı çektiğimi itiraf etmek istemiyordum.

"Kazaya geri dönelim..."

Sonraki yirmi dakikayı Keith hakkında bildiğim her şeyi ve bu şerefsizle başa çıkmak için ne gibi seçeneklerimiz olduğunu gözden geçirerek geçirdik.

Maverick kaşlarını çatarak, "Şimdi ısınmış ölü gibi görünüyorsun," diye mırıldandı.

"Yağcılıkla benimle hiçbir yere varamazsın kardeşim," diye kestirip attım ve iki adam da kıkırdadı.

Fox, "Kıçını kaldır da yat, Ice," diye emretti. "Bu orospu çocuğunun peşinden gittiğimizde sana ihtiyacımız olacak."

Tartışamayacak kadar yorgun olduğum için başımı salladım ve ayağa kalktım. Sonra mutfağa doğru ilerledim, kızımı bulmaya ve bana söylendiği gibi yatmaya niyetliydim.

Birkaç yaşlı kadın daha partiye katılmıştı ve kadınların hepsi geniş mutfaktaki büyük masalardan birinin etrafında toplanmıştı. Üyelerin çoğu kulüp binasında yaşıyordu ama site dışında evleri olan bekâr erkekler bile sık sık yemeğe geliyordu. Yani büyük bir kalabalığı ağırlamak için bolca yer vardı.

Kızlar kıkırdıyordu ve Marnie'nin tatlı kahkahasını duyduğumda dudaklarımda bir gülümseme belirdi. Onu diğer yaşlı kadınlarla bu kadar rahat görmek hoşuma gitmişti. Molly ve Dahlia'nın saçlarını yaptığından bahsetmişti ama onların da arkadaş olduğunu fark etmemiştim. Görünüşe göre Elise'le de yeni tanışmıştı ve onu da müşterisi olarak kabul edecekti.

Tüm gruba uyum sağlayacaktı ve ben de bundan memnundum... çünkü yakında o da onlardan biri olacaktı.

"Angel," diye mırıldandım onun yanında dururken. "Yeterince yedin mi?"

"Doydum," diye gülümseyerek cevap verdi.

Kahretsin, keşke bu doğru olsaydı. Onun benimle dolmasını isterdim. "Seni yerleştirelim, sonra biraz dinlenmem gerek."

"Doktorun çok sert davranıyor, ha?" Elise alay etti. Blade ile evliydi.

"Buna cevap verme."

Arka kapıya baktım ve kulüp doktorumuzun kaşlarını çatarak bize doğru yürüdüğünü gördüm. "Eğer karımdan ve kızımdan aynı cümle içinde bahsedersen, seni tekrar hastaneye yatırırım."

Gözlerimi devirerek Marnie'nin dirseğini kavradım. "Hazır mısınız?"

"İyi geceler hanımlar," diye cıvıladı, sonra kalkmasına yardım etmeme izin verdi ve uzaklaşırken el salladı.

Kulüp binasının ikinci ve üçüncü katlarının neredeyse tamamı üyeler için ayrılmış odalardı. Bazıları sürekli ya da yarı zamanlı olarak burada yaşarken, diğerleri misafirler için ayrılmıştı.

İkinci kata ulaştığımızda, boş odalar olan ilk iki kapıyı geçtim ve kendi odamın önünde durdum. Sonra cebimden bir anahtar çıkarıp kapıyı açtım ve Marnie'ye önümden girmesini işaret ettim.

Doğuştan gelen düzenliliğim için hiç bu kadar minnettar olmamıştım çünkü oda toplanmış ve temizdi. Büyük boy bir yatak, karşısında uzun bir şifonyer ve devasa bir düz ekran ile sade bir yerdi.

duvara monte edilmişti. Diğer tek mobilya ayaklı bir lamba, küçük bir sandalye ve köşedeki yan sehpaydı.

"Şu kapının ardında bir banyo var," dedim ona, sağ tarafı göstererek. "Şurada da bir dolap var." Sol taraftaki kapıyı işaret ettim. "Şifonyerin içinde birkaç boş çekmece var ya da dolaba istediğin şeyi asabilirsin."

Marnie merakla etrafına ve bakışları yüzüme takılınca bir kaşını kaldırdı. "Burada mı yaşıyorsun?"

"Evet." Neyin yanlış olduğunu merak ederek alanı tararken kaşlarım çatıldı.

"Ben sadece... burada kişisel bir şey yok. Otel odası gibi hissettiriyor."

Kıkırdadım ve yanına gitmeden önce çantasını şifonyerin üstüne koydum. "Yakında kendi evime taşınacağım için eşyalarımın çoğu kutularda."

Oradan *bizim* evimiz olarak bahsetmemek için muazzam bir çaba sarf etmek gerekiyordu.

"Senin evin... doğru." Biraz üzgün görünüyordu ve neden olduğundan emin değildim. Sadece hoşuma gitmediğini biliyordum.

"Bunu başka bir zaman konuşabiliriz meleşim. Şu anda sana teşekkür etmem gerekiyor."

"Bana teşekkür mü edeceksin?" İfadesindeki gerçek şaşkınlık çok sevimliydi. O kadar tatlı ve masumdu ki, küçük meleşimi yoldan çıkarmaya niyetlenmem muhtemelen beni aptal yerine koyuyordu. Gerçi bu bir şeyi değiştirmezdi. Hiçbir şey Marnie'yi benim yapmama engel olamayacaktı.

"Pek çok insan yanımdan geçip gidecekken siz bana yardım etmek için durdunuz. Sonra da polis yerine kardeşlerimi arayacak kadar akıllıydın. Ve kazadan beri yanımdan ayrılmadınız. Bu yüzden inanılmaz derecede minnettarım."

Yanaklarını kavradım ve ağzımı onunkine doğru indirirken başını sabit tuttum. Dudaklarımız birbirine değdiğinde nefesi kesildi ve ben de bu fırsattan yararlanarak dilimi yavaşça ağzının içine soktum ve bana alışması için ona zaman tanıdım.

Öpüşme konusunda hiç deneyimi olmadığını anlamam sadece bir saniyemi almıştı. Ve lanet olsun, ona öğretecek kişinin ben olacağımı düşünmek beni çok sertleştirdi.

Ayrıca bana büyük olasılıkla bakire olduğunu da söyledi. Sikim zonkluyordu, onun daracık amına girecek ilk ve tek sik olma fikri hoşuma gidiyordu.

Geçici olarak dilinin ucu benimkine dokundu ve inledim, arzusundan tahrik olmuşum. Başımı eğerek ellerimi boynuna götürdüm ve başparmaklarımla çenesini yukarı kaldırarak daha iyi erişebilmemi sağladım.

Birkaç dakika onun nefis ağzını yalayıp yuttuktan sonra, vücudumun geri dönüşü olmayan bir noktaya ulaştığını hissettim. Onu yatağa yatırmak ve kirazını almak çok cazipti, ama hala kazadan dolayı ağrılı ve yorgundum. İlk seferinde en iyisini hak ediyordu ve ben ona bunu bu gece veremeyecektim.

Ayrıca, sevişmeden önce beni tanıması için ona biraz zaman vermek muhtemelen akıllıca bir fikirdi. Bu ilişkide zaten çok hızlı ilerliyorduk ve onu korkutup kaçmasını istemedim.

Derin bir iniltiyle ağzımı ayırdım ve başımı onunkine yasladım. Odadaki tek ses nefes alıp verişlerimizdi ama kalp atışlarımızın hızlandığını duyduğuma yemin edebilirdim.

Bir iki dakika sonra vücudumu daha iyi kontrol ettiğimi hissettim ve geri çekilmek zorunda kaldım. "Git yatmaya hazırlan meleğim," dedim sert bir sesle. Ellerim omuzlarına gitti ve onu çevirdim, sonra kıvrımlı kışını okşayarak banyoya doğru ittim.

Pijamalarını bulmak için çantasını karıştırmak yerine, şifonyerime doğru yürüdüm ve tişörtlerimden birini çıkardım. Küçük bedenini gölgede bırakacaktı ama eğer onu yatağında çıplak göremiyorsam, o zaman benim kıyafetlerimi giyecekti.

O odaya geri döndüğünde ben çoktan yatağa girmiş, okumaya başlamıştım. İlk başladığımda gerilimin içine çekilmiştim, ama düşüncelerim bu gece meleğime devam etti, bu yüzden aynı paragrafı beş kez okudum.

"Gözlük mü takıyorsun?" Marnie sordu, yanakları pembeyle tozlanmıştı. "Sadece okumak için. Seni rahatsız ediyorlar mı?" Eğer kızarmışsa, bundan şüpheliydim. şeydi.

"Hayır... um... sadece, sanırım senin gibi birinin bunları taktığını görmeyi hiç beklemiyordum." Kıkırdadı ve yatağa tırmandı, sonra kollarımdan birini omuzdan bileğe kadar kaplayan dövmeyi işaret etti. "Büyük, kötü, dövmeli bir motorcunun biraz inek gibi görüldüğünü görmek biraz komik."

"İnek mi?" Şakacı bir şekilde homurdandım.

Yorganı geriye doğru itip altına girdikten sonra kumaşını beline kadar çekerken bakışlarını yorgana indirdi.

"Um...evet. Ama bilirsin, gerçekten seksi bir şekilde."

Sırıttım ve kitabımı yanımdaki komodinin üzerine koyarken başımı salladım.

"Buraya gel," diye mırıldandım, kolumu açık tutarak. Hiç tereddüt etmeden yanıma yanaşıp bana sarıldı. "Seksi olduğumu düşündüğünü söylemen ne kadar heyecanlandırırsa da ikimizin de dinlenmeye ihtiyacı var."

İç çekerek, uzanmamız için manevra yaparken onu yapıştırdım. Başının tepesini öptüm, sonra parmaklarım muhteşem saçlarıyla oynarken yanağımı tepesine yasladım. "İyi geceler meleğim."

Küçük bir mırıldanma sesi çıkardı ve daha yakına sokuldu, ona ulaşmak için aletimin zıplamasına neden oldu. Sessizce küfrettim, gecenin yarısını taşaklarım morarmış bir şekilde geçirmeyi bekliyordum. Ancak, kaza ve çok uzun bir gün beni yakaladı ve bayılmam sadece birkaç dakika sürdü.

I Ertesi sabah gözlerim açıldığında beynimin devreye girmesi biraz zaman aldı ama bir kez girdiğinde dudaklarım kocaman bir sırıtışla kıvrıldı. Hayes'in bana sarılması, kolunu belime atması ve kalın kalçasını bacaklarımın arasına sıkıştırması uyanmak için harika bir yoldu

yukarı. Tekrar deneyimlemeyi umduğum bir şey.

Hayes'in motosikletiyle kaza yaptığını gördüğümde, bunun hayatımı değiştireceğinden haberim yoktu. Ama geçen gün sürprizlerle dolu olsa da -ve beni Hayes'in kulüp binasında kalmam için ısrar etmesine neden olacak kadar tehlikeye atmış olsa da- ona yardım etmek için durduğum için hiç pişmanlık duymadım. Bu sadece yapılacak doğru şey değildi... aynı zamanda uykudaki libidomu canlandıran seksi motorcuyla yatağa girmeme neden olmuştu.

"Günaydın," diye homurdandı Hayes, kolları bana daha sıkı sarılmıştı. "İyi uyudun mu?"

Başımı salladım, sırtımı göğsüne daha da yasladım. "Evet, yatakta benimle birlikte başka birinin olmasına alışık olmadığım için beklediğimden daha iyi."

"Olmasan iyi edersin," diye homurdandı, dudaklarını başımın tepesine değdirerek. "Ama artık bana sahip olduğuna göre bu değişecek."

"Kulağa hoş geliyor," diye itiraf ettim usulca.

"Kahretsin, meleğim," diye inledi. "Bunu söyleyen kişi olmaktan nefret ediyorum ama salona zamanında varmak istiyorsak harekete geçsek iyi olacak."

"Bekle bir saniye." Arkamı dönüp ona göz kırptım. "Bu konuda ciddi miydin?"

"Kalp krizi gibi," diye başını sallayarak onayladı, mavi gözleri kararlılıkla parlıyordu. "Benim nöbetimde kimse sana zarar veremeyecek."

Böyle şeyler söylediğinde, günü yatakta birlikte geçirmemiz gerektiğine onu ikna etmek yerine salona gitmem gerektiğini hatırlamak zor oluyordu. "Ama senin yapman gereken başka işler yok mu? Saat sekizden beşe kadar orada olmam gerektiği için uzun bir gün olacak, öğle arası hariç tüm gün arka arkaya randevularım var."

"Takvimimde senden daha önemli bir şey yok." Göz kırptı ve yataktan kayarak elini bana uzattı. "Hokeyden kazandığım parayı gayrimenkule yatırmanın iyi bir karar olduğunu biliyordum ama şimdi buna minnettar olmak için başka bir nedenim daha var - sana göz kulak olmak için bolca boş zaman."

"Tamam ama sıkılacaksın," diye uyardım onun yardımıyla yataktan inerken.

Seksi bir sırıtışla başını salladı. "Bütün gün seni izlerken hiç şansım yok."

güvenini komik buluyordum çünkü etrafı dedikoducu kadınlarla çevrili rahatsız bir sandalyede oturmaktan mutlu olma ihtimali yoktu. Ama onun yanımda olmasından keyif alırken onunla tartışacak değildim. İş günümü Hayes yanımdayken geçirmek onun için olduğu gibi benim için de zor olmayacaktı.

"Tamam o zaman." En-suite banyoyu işaret ettim. "Muhtemelen önce sen hazırlanmak isteyeceksin çünkü duştan sonra saçımı ve makyajımı yapmam biraz zaman alacak."

Bakışları dün gece yatarken giymem için bana verdiği tişörtün üzerinde gezinirken gözleri ısındı. "Eğer çok daha uzun süreceğini bilmeseydim, birlikte duş almamız gerektiğini söylerdim. Ama ellerimi senin çıplak, ıslak vücudundan uzak tutma şansım yok. Ya da dilimi."

Sözleriyle çizdiği kirli tablo karşısında içim kasılırken nefesim kesildi. Ayrılmış dudaklarımdan faydalanan Hayes başını eğerek beni nefessiz bırakan derin bir öpücükle ağzımı yakaladı. O banyoya girdikten sonra duşun açıldığını duyana kadar şehvetli sersemliğimden çıkamadım.

"Vay canına," diye nefes nefese kaldım, kıyafetlerimi ve saç kurutma makinemi almak için dolaba gitmeden önce elimi yüzümü yelpazelemek için kullandım.

Hayes beklediğim kadar çabuk hazırlandı, ben ise onu uyardığım kadar uzun sürede. Ama o, arabamı salona bana bir seyahat kupası kahve ve krem peynirli bir simit getirerek bu zamanı iyi kullandı.

"Çok teşekkürler," diye mırıldandım simidimin son lokmasını yerken, salonun arkasındaki otoparka girdik.

"Benim için zevkti meleşim." Motoru sonra bana doğru döndü. "İhtiyacın olanı aldığından emin olmak hoşuma gidiyor."

Koltuğumda kıpırdandım. "İşe gitmeden önce sadece birkaç dakikam varken böyle şeyler söyleyemezsin."

"Nasıl olur?"

"Çünkü sen benim iyiliğim için fazla seksisin." Kendimi daha önce hiç olmadığı kadar cüretkâr hissederek ekledim: "Ve bu bende sana bir maymun gibi tırmanma isteği uyandırıyor."

"Kahretsin, meleşim." Fermuarına bastıran sert uzunluğu ayarlamak için aşağı uzandı. "Şimdi oraya girmeden önce bir dakikaya ihtiyacım olacak, yoksa tüm müşterileri korkutup kaçıracağım."

Onun üzerinde böyle bir etkim olduğunu bilmek içimde kadınsı bir heyecan uyandırdı ve beni salona kadar takip ederken kalçalarımnda biraz daha fazla sallanma oldu. Bakışlarını etrafta gezdirdikten sonra bekleme alanına yerleşti ve beni sürekli görebileceği bir yer seçti.

İstasyonuma gitmeden önce yakınıma eğildim ve fısıldadım, "Sıkılırsan ve kaçmak istersen kesinlikle anlarım. Güvende olacağım, bütün gün etrafımda bir sürü insan olacak."

"Öyle bir şey olmayacak meleşim," diye güvence verdi.

Hayes, etrafta takıldığı sürece mutlu olacağı konusunda beni haksız çıkardı. Yedi saat ve altı müşteriden sonra, salon sahibinin koltuğuna geri döndü - Peggy sabah ilk iş olarak ofisinden mutlu bir şekilde çıkarmıştı, böylece bekleme alanındaki koltuklardan birine sıkışmak zorunda kalmayacaktı. Onun fikriydi, benim değil. Gerçi o koltuğu çok sevdiği için kimsenin ona dokunmasına bile izin vermezdi.

Ve bu, kuafördeki birinin beni şaşırttığı son sefer değildi. İş arkadaşlarımin bir erkeğin alanımızı işgal etmesinden rahatsız olmalarını bekliyordum ama Hayes bana göz kulak olmak için kaldığını söylediğinde gözlerini bile kırpmamışlardı. Gerçi bekâr olanlar ona kirpiklerini kırıştırarak bakmışlardı. Bu da beni hiç mutlu etmemişti.

Ama şimdiki müşterim işi daha da ileri götürdü. Eğer Candi yakında durmazsa, saçını bitirdikten sonra aynaya baktığında kendini kötü bir sürprizle karşı karşıya bulacaktı. Eğer aşağıya doğru çekmeye devam ettiği bluzundan neredeyse dışarıya taşan göğüslerine bakacak yaşa gelebilseydi.

"İşte," diye homurdandım ve siyah bir pelerini ona doğru ittim. "Bunu giysen iyi olur, böylece gömleğine bir parça bulaşmaz."

"Uh, tamam. Sanırım." Giyinirken büyük bir gösteri yaptı, Hayes'e bakarken kollarını sütyeninin alt kısmı görünecek kadar yukarı kaldırdı. Hayes tepki vermeyince omuzları çöktü ve sandalyeye düştü, ben de biraz fazla güç kullanarak onu döndürdüm, böylece artık yüzü Hayes'e dönük değildi.

Kıskançlık hissetmek benim için yeni bir deneyimdi ve bundan hiç hoşlanmamıştım. Hayes bugün ona asılmaya çalışan kadınların hiçbirine göz ucuyla bile bakmadığı için mantıklı davranmadığımı biliyordum ama bu içimdeki, istedikleri gibi şekillendirmek yerine saçlarını kesmek isteyen yeşil gözlü canavarı yatıştırmıyordu.

Hayes onun evine taşındığında ne olacağını merak edip duruyordum. Güvenliğim için kulüp evinde kalmamı ister miydi? Yoksa beni de yanında götürmeyi mi düşünüyordu?

Kafamın içinde dönüp duran sorular beni çevirdi. Gün benim için yeterince hızlı bitemezdi ve bunun ayaklarımın ne kadar ağrıdığıyla hiçbir ilgisi yoktu.

Marnie derin bir iç çekerek yatağa yığıldı. "Ayaklarım beni öldürüyor," diye inledi.

Acı çekmesinden nefret ediyordum ama işini ve müşterilerini sevdiği de açıktı. Bu yüzden onu işi bırakmaya ikna etmek yerine botlarını ve çoraplarını çıkarıp başparmaklarımı ayak kemerlerine geçirdim.

"Oh, bu iyi hissettiriyor," diye inledi.

Lanet olsun. O seksi, nefesli sesiyle böyle şeyler söylemeyi kesmezse daha içine girmeden patlayacaktım.

"Amacım memnun etmek," diye alay ettim önünde dizlerimin üzerine çökerken. Ellerim ayak parmaklarına doğru yukarı doğru çalıştı ve pelüş, pembe dudaklarından daha küçük inlemeler kaçtıkça sikim sertleşmeye devam etti.

Marnie minderin üzerine yayılmış yatarken gözleri dalgın dalgın kapandı. "Mmm, Hayes, bu konuda çok iyisin."

Cevap verirken sesim titriyordu. "Angel, şu anda böyle şeyler söyleyemezsin, yoksa aklımı kaçıracağım."

Gözlerini açtı ve yüzüme baktı, güzel bir kızarıklık aşağıya doğru yayıldı ve gömleğinin içinde kayboldu.

Ellerimi yukarı kaydırarak önce ayak bileklerine, sonra baldırlarına masaj yaptım ve kalçalarının arasına kadar devam ettim.

Bir parmağımı ortasına götürdüm ve nefesi kesildi, gözleri büyüdü.

"Hoşuna gitti mi meleğim?" Siyah pantolonunun üzerinden amını avuçlayarak sordum. Sıcaklığı yoğun kumaşın içinden bile etimi yakıyordu.

"Evet," diye fısıldadı, beni daha iyi görebilmek için dirseklerinin üzerine eğildi.

Bir parmağımla pantolonunun dikişini tekrar yokladım ve ıslak bir nokta başladığında dudaklarımı yaladım. "Sana daha önce hiç böyle dokunan oldu mu?"

Sertçe yutkundu ve başını sallayarak uzun siyah saçlarının omuzlarında dalgalanmasını sağladı.

"Hayır. Hiç kimse... şey... Ben hiç..." Yanakları kızardı ve utanmış bir ifadeyle gözlerini kaçırdı. "Daha önce hiç kimse oraya inmemiştii."

Uzanıp çenesini kavrayarak onu bana bakmaya zorladığımda göğsümden gırtlaktan gelen bir inilti çıktı. "Bu seksi kalçaların arasına giren ilk kişi ben mi olacağım meleğim?"

"Uh-huh." Bunun beni ne kadar azdırdığını görmüş olmalıydı çünkü yüzündeki utanç ifadesinin bir kısmı kaybolmaya başlamıştı.

Bakire olduğunu zaten itiraf etmişti ama bacaklarının arasına giren ve girecek olan tek erkeğin ben olduğumu onayladığını duymak, kıyafetlerini yırtıp çıplak sikimi onun dar, el değmemiş amına sokmak istememe neden oldu. Ama bunun onun için acı verici olacağını bilmek bana ona geri çekilmesi için bir şans verme gücü verdi.

Bu fikre alışmak için biraz daha zamana ihtiyacı varsa, nasıl yapacağımı bilmiyordum ama ona zaman tanıyacaktım. Bu olacaktı ama sabırlı olabilirdim. *Muhtemelen*. "Durmamı ister misin?"

Elimin topuğunu ortasına bastırdım ve nefesi kesildi, "Hayır."

Ne olduğunu anlamadan önce, minderden fırladı ve kesik tarafımı kavradı, dudaklarını dudaklarıma bastırabilmek için beni kendine çekti.

Kahretsin, o kadar mükemmeldi ki. Bir cin olmasaydı bile onu daha az istemezdim, ama içine girecek tek erkek olmak, onun sıcaklığını sikinin etrafında hissetmek, boşaldığında nasıl görüldüğünü ve nasıl ses çıkardığını bilmek... beni kırılma noktama yaklaştırdı. Sikimi onun içine sokmak ve onu sert ve hızlı bir şekilde becermek istedim, ama onu çok fazla incitmek istemiyorsam acele etmem gerektiğini biliyordum.

Kadın tatlı inlemeleriyle ve sıcak, çıplak vücudunun kıvranma vaadiyle beni öldürüyor olsa da

Altımda, derinlere uzandım ve kontrolüme tutundum.

Elim tekrar kalçalarının arasına girdi ve bacaklarını gövdem etrafında dolaştırarak ve sürtünmeyi arttırmak için kalçalarını gıcırdatarak ileriye doğru kaydı.

"Açgözlü küçük şey, değil mi meleğim?" Dudaklarına karşı sordum.

Sorum üzerine başını geriye çekti ve bakışlarındaki tereddütü görebiliyordum.

"Beni bu kadar çok istemeni seviyorum bebeğim," diye homurdandım. "Benim için çaresiz olmanı istiyorum. Sana sadece benim vereceğim zevk için yalvarmanı istiyorum."

Klitorisinin hemen üzerindeki noktaya odaklanarak daha sert ve daha hızlı ovuşturdum.

"Oh, Hayes," diye . "Evet!"

Benim horoz benim yarış nabız ile senkronize zonklama ve ucundan sızan gel.

Omzunu hafifçe iterek onu bir kez daha yatağa teşvik ettim. Sonra ona doğru eğildim ve dudaklarını yırtıcı bir öpücükle kavradım. Dillerimiz birbirine karıştı, içimdeki alevleri körükleyen şehvetli bir dansla birbirlerine doğru süzülüler.

"Seni istiyorum," diye fısıldadı dudaklarıma karşı.

Lanet olsun. Böyle şeyler söylediğinde ona nasıl karşı koyabilirdim ?

"Bu senin ilk seferin meleğim," diye inledim. "Seni hazırlamam gerek."

Dudaklarına hızlı bir öpücük kondurduktan sonra dudaklarımı boynundan aşağıya doğru kaydırđım. Bluzunun üstünden görünen göğüs dekoltesine ulaşana kadar durmadım.

Yavaşça her düğmeyi ortadan açtım, gözlerim tenine yayılan pembe kızarıklığın ne kadar ileri gittiğini görmek için sabırsızlanıyordu. Son düğme de açıldığında gömleğinin kenarlarını ittim ve kot pantolonunun içinde kaybolan renge bakarken içimi ateş yaladı.

Büyük seksi memelerinden başlayarak, onun lezzetli kıvrımlarının her santimini tadacaktım.

"Yukarı," diye talimat verdim.

Oturmasına yardım edebilmem için hemen gövdesini kaldırdı. Sonra gömleğini omzundan ittim ve sütyeninin arkasındaki mandalı ustalıklı açtım. Sütyen düşüp de tatlı ortaya çıkardığında nefesimi tuttum.

"Çok güzel," diye mırıldandım. "Yatağa doğru kay, meleğim."

Yerine geçti ve ben de üzerine tırmandım, gözlerim önümdeki güzelliği içerken onun üzerinde gezindim. Ellerimden birini onun inanılmaz saçlarına daldırdım, parmaklarımın arasından süzülmesine izin verdim, sonra da ağzını tekrar alabilmek için başını yukarı çekmek için kullandım.

Dudaklarını okşamayı bitirdikten sonra eğildim ve dilimi her bir güzel pembe meme ucunun etrafında döndürdüm.

Marnie inledi, göğüslerini ağzıma yaklaştırmak için sırtını kamburlaştırdı.

Bir ağız dolusu göğsünün etrafında kıkırdadım. "Ne kadar açgözlü bir an-gel. Çok ateşli."

Nefessiz kalana ve arzuyla kıvranana kadar göğüslerini sevdikten sonra, göğsünden aşağıya doğru öptüm, göbeğinin etrafında dilimle daire çizmek için durdum. Sonra kot pantolonunu açtım, yüzgeçlerimi bel bandına geçirdim ve pantolonunu ve dantel külotunu bacaklarından aşağı sürükledim.

Çıplak amcığı sırlıslıkladı ve dilimin tüm o parıldayan uyarılmayı yalayıp yutması için yalvarıyordu.

Bir kez daha bacaklarının arasına yerleştim, başparmağımı sırlıslıklam olmuş merkezinde gezdirdim, dokunuşum altında titremesine bayıldım.

"Ne kadar mükemmel olduğunu biliyor musun meleğim?"

Cevap vermedi, göz kapakları çırpınarak kapandı.

"Gözler, meleğim. Beni bu güzel amı yerken izleyeceksin."

Çabucak onları açtı, beni seksinin üzerine eğilirken izlerken yeşil havuzlar .

Yavaşça yarığını yaladım, tatlılığının tadını takdir ederek mırıldandım.

"Mmm, çok tatlısın."

Bir parmağımı onun dar kanalının içine kaydırarak etrafında döndürdüm. Bacakları titriyordu ve sırtını dikleştirerek parmağımın daha da içeri girmesine neden oldu. Ama tam uçuşumun kenarına düşecekken, parmağımı çektim.

İnledi, parlak yeşil gözleri serbest bırakılmak için yalvarıyordu. "Tadına bak meleğim."

Parmaklarımı dudaklarına götürerek dilinin ucuyla parmaklarıma dokundu. Parmaklarımı dudaklarının arasına bastırdım ve bu onun kendine olan güvenini arttırmışa benziyordu çünkü bileğimi kavradı ve parmaklarımı yalayarak temizledi. Gözleri tüm bu süre boyunca benimkilere yapışık kaldı ve tenimi enerjiyle karıncalandırdı.

Siktir. Zaten çelik gibi sertleşmişim, ama şimdi sikim acı verici bir şekilde fermuarıma bastırıyordu, oluklar hassas fermuarımı kazıyordu.

Et. Dışarı çıkmak istedi. Meleğimizin sıkı kavrayışının ve kavurucu sıcaklığının içine gömülmek istiyordu.

Ama Marnie dilime boşalana kadar onu dışarı çıkarmayacaktım.

"Bu çok ateşli, meleğim," diye mırıldandım, parmaklarımı ağzından çekip dudaklarında gezdirdikten sonra uçlarını memelerinin arasından aşağıya, aşağıya inen merkezine kadar takip ettim.

Bir parmağımı tekrar içeri kaydırırken inledim. O kadar dardı ki ve ben küçük bir adam değildim. Onu sikim için germem gerekiyordu, bu yüzden bir parmak daha ekledim, üçüncüyü eklemeyen önce onları döndürdüm. Onları içeri ve dışarı hareket ettirirken, aynı ritimde sertleşmiş klitorisini emdim.

Marnie'nin kalçaları kıpırdadı, vücudu ağzımla buluşmak için sabırsızlanıyordu. Tutkulu bir çığlıkla orgazmı içine çöktü ve sert ve hızlı bir şekilde boşaldı.

Homurdandım, ağzıma fişkıran tüm sularını yalayıp yuttum. Yemeğimden memnun kaldığımda, onun üzerine süründüm ve başımı eğerek onu öptüm, dudaklarımda kendini tatmasına izin verdim.

Geri çekildiğimde nefes nefese kalmıştı ama güzel ağzı küçük, sevimli bir dudak büzüşü oluşturmıştı. "Kıyafet giymeyen tek kişinin ben olmam biraz haksızlık gibi görünüyor."

Güzel gözlerinin içine bakarak sııttım. "Beni çıplak mı istiyorsun meleğim?"

Sıcak elleri gömleğimin ön kısmının altına kayarken utangaç bir sesle "Evet, lütfen," dedi.

Çekingenliğini bir kenara bırakıp ağzıma boşaldıktan sonra bile hâlâ bu kadar masum olması beni şaşırtmıştı. Bu durum içimdeki sahiplenme duygusunu körükledi ve onu her zaman koruyup kollama konusunda beni daha da kararlı hale getirdi. Marnie benimdi ve bunu ikimize de kanıtlamanın zamanı gelmişti.

Üzerimdeki giysileri çabucak çıkardım, sonra açılmış bacaklarının arasına diz çöktüm.

Gözleri kollarımda gezindi ve dövmelemlerimde oyalanırken gözlerinin arzuyla karardığını görmek beni mutlu etti. İncelemesi göğsüme ve karnıma doğru ilerledikten sonra büyük, sert sikime odaklandığında dudaklarını yaladı.

Gözleri büyüdü ve ağzında küçük bir O harfi belirdi.

"Sığılacak meleğim," diye temin ettim.

Aynı anda hem kuşkulu hem de meraklı görünüyordu. Birkaç saniye sonra uzandı ve ellerinden birini

Elleri küçük, sikim ise uzun ve kalın olduğu için sikimi ancak yarısına kadar alabildi.

Elini sıkıp kızarmış mor başa doğru kaydırırken inledim ve başparmağıyla etrafa yaydım.

"Siktir, bebeğim," diye homurdandım, bileğini kavradım ve aletimden rahatça ayırdım. "Zaten yeterince çalıştım, ama boşaldığımda, senin daracık küçük amcığında olacak."

Marnie elini yanındaki yatağa bıraktı ve kapüşonlu gözlerle bana baktı. Sinirli bir şekilde dudağını ısırды, sonra derin bir nefes aldı ve kalçalarını daha da açtı, sırılsıklam olmuş amcığı damlıyor ve beni bekliyordu.

"Çok sıkı olacaksın çünkü bu senin ilk seferin. Ağırdan alacağım ve acırsa bana söyle," diye fısıldadım, sikimin başını şişmiş klitorisine doğru gezdirirken.

"Lütfen, Hayes," diye inledi.

"Merak etme meleğim. İsteddiğini alacaksın. Benim için sakladığın bu tatlı kirazı alacağım."

Santim santim, sikimi kaygan kanalına soktum, bekaretine çarptığımda durakladım. Acıdan kaçınmanın bir yolu olmadığını bildiğim için yüzümü buruşturarak, tek bir hamlede kendimi tamamen oturtarak bariyerinden içeri daldım. İşi bu kadar çabuk bitirmenin acıyı biraz daha hafifleteceğini umuyordum.

Derin bir nefes çekerek göğüslerinin zıplamasını ve amının sikimin etrafında sıkıca kenetlenmesini sağladı. Gözlerimi sıkarak kapattım ve ihtiyacımı azaltacak herhangi bir şey düşündüm, böylece kendimi kaybetmedim ve o hazır olmadan önce onu unutulana kadar becerdim.

"Tamam mı meleğim?" Çenemi öyle sıkıştırmış ki dişlerim ağrıyordu.

"Evet," diye mırıldandı belli belirsiz. "Acı neredeyse geçti."

Pozisyonumu değiştirdim ve yüzünde mutluluk ifadesi belirerek inledi. "Bu nasıl bir his?"

"Güzel," diye mırıldandı. "Çok dolu."

Yavaşça, neredeyse sonuna kadar çektim, sonra tekrar içeri kaydım, ellerim göğüslerini okşarken duvarları boyunca kaydım.

"Daha fazla," diye yalvardı usulca.

"Siktir," diye homurdandım, hızımı yavaş yavaş artırdım ve kalçalarımı biraz daha sert yumrukladım.

Pelüş dudaklarından dökülen her küçük inilti ile taşaklarım acı verici bir şekilde sıkılaşıp gitti. Ona sahip çıkma ihtiyacı

her itişte içime çarptı. Onu benim yapmam gerekiyordu. Bir parçamı geride bıraktığıma şüphe kalmayana kadar rahmini döllerimle doldurmalıydım. Küçük bakiremin doğum kontrolü kullanıyor olması pek olası değildi ve onu korunarak becermeyi düşünmemiştim bile.

Ama ona bir orgazm daha yaşatmadan boşalmayacaktım. Bu onu daha da germeye ve rahim ağzını yumuşatmaya yardımcı olacaktı, böylece tüm tohumumu içine alacaktı.

Elimi aramızda kaydırarak, sikimi içine sokup çıkarırken şişmiş klitorisini .

"Oh, Hayes," diye inledi, bacaklarını etrafıma doladı ve her hamleyi karşılamak için kalçalarını pompaladı. "Evet! Tam orası! Oh, evet!"

Orgazmı doruğa yaklaşırken tüm vücudu sarsıldı, sonra parçalanırken adımı haykırdı ve amı sikimi sırlıslıklam etti.

"Siktir!" diye bağırdım. nihai uyarılmasının kanalını doldurduğunu hissetmek, onu kayganlaştırmak, böylece kolayca içeri ve dışarı kaymak kontrolümü paramparça etti. Eve son bir kez çarptım, patlamadan önce onu her santimimle doldurdum.

Vücudum doruk noktamın gücüyle titreşirken, sıcak meni fiskeyi sikimden defalarca fıskırdı. Marnie'ye karşı sallandım ve gerildiğinde, nefesleri tekrar yükseldiğinde memnun oldum.

Aynen öyle. Ben içine boşalırken o da boşalırsa, onu hamile bırakma şansım daha da artacaktı.

Sikim neredeyse hiç yumuşamamıştı, bu yüzden hızla tekrar hızlandım ve sert küçük klitorisini sıkıştırarak onu bir kez daha unutulmaya gönderdim. Şok olmuşum, başka bir orgazmı sarsılmışım ve daha fazla boşalmışım.

Titremelerim dindiğinde ve nabzım yavaşlamaya başladığında, onun üzerine yığıldım, ancak bana kıyasla çok küçük olduğu için ezilmemeye dikkat ettim. Başımı göğsüne yasladım ve bir elimi parmakları dalgınca saçlarıyla oynadı.

Birkaç dakika sonra eğildim ve güzel pembe meme uçlarının her birini öptükten sonra dudaklarımı karnına götürdüm ve bir süre orada bekledim. Sonra pozisyonumu değiştirdim, böylece bacaklarının arasında yatıyordum, yüzüm amının hemen üzerinde geziniyordu.

"Nasıl hissediyorsun meleğim?" Kıvrımlarını ayırmak için başparmaklarımı kullanırken sordum. Biraz kızarmıştı ve çiğdi, bu da suyundaki pembe tonu gördüğümde onu tekrar almamı engelledi. Bu

Onun benim olduğunun ve sadece benim olacağının kanıtını görmek için yanıp tutuşuyordu.

Aklımı başıma toplamak için zihinsel olarak kendime ders verdim. Marnie'nin banyoya ve dinlenmeye ihtiyaı vardı, başka bir sert sikişe değil.

İ ekti. "İnanılmaz."

Vücutunda tekrar yukarı doğru kayarken yüzündeki hülyalı ifadeye kıkırdadım. Karnında durup onu öptüm, yakında bebeğimle birlikte yuvarlak olmasını umuyordum. Ama bu sefer olmadıysa, olana kadar denemeye devam edecektim.

Devam ederek, yüz yüze gelene kadar ipeksi teninde bir öpücük izi bıraktım. Tatlı tatlı gülümsedi, uykulu gözleri sarktı ve dudaklarımı onunkilere bastırmadan önce dudaklarım kıvrıldı. "Haydi meleğim. Seni temizlemem ve banyoya sokmam lazım, yoksa yarın çok ağrıyacaksın. Sonra uyuyabilirsin."

Yataktan kalkıp onu kollarıma aldığımda homurdandı. Sonra başını omzuma koydu ve kollarını boynuma doladı.

"Benimle banyo yapacak mısın?" diye sordu dudaklarını boynuma sürtmeden önce.

"Baştan ıkarıcı, meleğim. Ne kadar cezbedici olduğunu tahmin bile edemezsin. Ama senin seksi, ıslak, çıplak bedeninde küvete girersem, kendimi kontrol edemem."

Başını kaldırdı ve dudaklarını şirin bir şekilde büzdü.

Kıkırdadım ve ona hızlı bir öpücük verdim.

"Ama seni bütün gece tutacağım."

Cevabımdan tatmin olmuş görünüyordu, memnun bir i çekişle başını omzuma .

A Hayes'in kendi evine taşındığında beni karakolda bırakıp gitmesi konusunda yaptığım tüm endişeler boşunaymış. Sadece Bir hafta sonra, sadece izin günlerimde seçmemi istediği yepyeni mobilyalarla döşenmiş olmakla kalmadı, aynı zamanda neredeyse tüm kıyafetlerim ve banyo malzemelerim ana dolapta ve banyodaydı.

Müteahhitle son kontrolleri yaptıktan sonraki gün, sadece birkaç şey daha alacağımızı düşündüğüm şeyleri almak için daireme uğramıştık. Bunun yerine, dört ekstra valizle bizi bir SUV ile takip eden bir müşteri adayı vardı. Hem de büyük olanlardan.

Her şey bittikten sonra tüm eşyalarımı daireme geri götürmek için kaç yolculuk yapmam gerekeceğinden emin değildim. Ama Hayes'in eve sürekli evimiz demesinden dolayı, bunu asla öğrenmek zorunda kalmayacağımı umuyordum.

İlişkimize henüz bir etiket koymamıştık ama bugün kardeşiyle buluşacaktım. Bunun bir anlamı olmalıydı. Ya da en azından ben kendime bunu söyleyip duruyordum.

"Nathan'ın burada kalmak istemediğinden emin misin?" Beşinci kez sordum, küçük kardeşini korkuttuğum için endişeliydim.

"Eminim, meleğim." Hayes dudaklarını dudaklarıma değdirdi ve mırıldandı: "Otelde kendi odası var. O iyi olacak."

"Tamam," diye iç geçirdim, hâlâ kendimi kötü hissediyordum çünkü Hayes ona benden söz edene kadar evde kalmayı planlıyordu.

"Boşuna endişeleniyorsun," diyerek beni temin etti ve avucunu belime koyarak beni garaja götürdü. "Sadece duymaması gereken bir şey duyduğu için kışına tekmeyi basmamı istemiyor. Gelirken adımları haykırman sadece benim kulaklarım için."

Cipinin yolcu koltuğuna tırmanırken gözlerimi devirdim. Ama tartışmaya zahmet etmedim çünkü yatakta gürültücü olduğumu inkâr edemezdin. Nathan'la ilk tanıştığımızda bizimle kalmaması muhtemelen en iyisiydi.

Sinirlerimin yatışmasına gerçekten yardımcı olan şey, arenadaki süitte Demir Haydutlar'ın kadınlarıyla çevrili . Hayes'le tanışmadan önce Molly, Dahlia ve Elise'le zaten iyi arkadaş olma yolundaydım ve Demir Haydutlar'ın yerleşkesinde geçirdiğim zaman bu ilişkileri sağlamlaştırmıştı. Diğerleriyle de yakınlaşmıştım ve Nathan kardeşiyle birlikte olmamı onaylamazsa arkamı kollayacaklarını bilmek iyi hissettiriyordu.

Özellikle de buzun üzerinde vahşi görüldüğü için.

"Hokeyin bu kadar hızlı hareket ettiğini bilmiyordum."

"Beni oynarken görmeliydin." Hayes hafifçe kalçasını bana çarptı. "Küçük kardeşim iyi ama son sakatlık beni oyundan alana kadar ben daha iyiydim."

"Merak etme." Ona gülümsedim. "Buz hokeyine aşına olmayabilirim ama tüm zamanların en sevdiğim oyuncusu olduğumu bilmek için seni oynarken görmeme gerek yok."

"Aynen öyle meleşim," diye mırıldandı birasından bir yudum almadan önce.

Üzerindeki formanın kolunu çekiştirdim. "etmeliyim ki seni bu formayla gördüğüme şaşırdım. Her ne kadar kardeşini izlemek için burada olsan da, yıllarca Trojans için oynadın. Eski takım arkadaşların ve taraftarların bu kadar aleni bir şekilde rakiplerini desteklediğin için sana zorluk çıkarıyor mu?"

"Gerçekten önemli değil." Omuz silkti ve elindeki bira şişesiyle buza doğru bir işaret yaptı. "Nathan aileden biri ve önemli olan da bu. Eğer kontratım izin verseydi, hâlâ Trojansta oynarken onun formasını giyerdim. Onunla karşı karşıya gelen benim takımım olmadığı sürece Navigators'ı tuttum."

Onun sarsılmaz sadakati, Hayes'e sırlıslıkla aşık olmamı sağlayan pek çok özelliğinden sadece biriydi. "Senin gibi büyük bir ağabeyi olduğu için çok şanslı. Tek çocuk olmak hoşuma gidiyordu ama senin konuşmanı dinlemek

onun hakkında konuşmak bana, bana göz kulak olacak büyük bir kardeşimin olmasını isteyeceğimi düşündürüyor."

"Nathan büyürken başımın belasıydı ama onu hiçbir şeye değişmezdim." Bira şişesinin kenarından bana kaşlarını salladı. "Belki iki yerine üç çocuk sahibi olmak gençken işlerini kolaylaştırır. Sen ne düşünüyorsun?"

"Um... kardeş rekabetini senin gibi yakından ve kişisel olarak deneyimleme şansım olmadığı için bunu sormak için en iyi kişi olduğumdan emin değilim."

"Üç olsun o zaman."

Hayes de o anın sıcaklığıyla benzer şeyler söylemişti ama bunu kastettiğinden emin olamamıştım. Ama rahatlıkla büyük bir ailemiz olduğundan bahsetmesi kalbimi hızlandırdı. Ayrıca seks yaptığımız zamanların hiçbirinde prezervatif kullanmadığını düşünmeme neden oldu. Ki bu geçen hafta boyunca çok oldu. Ve ben doğum kontrol hapı kullanmıyordum.

Ne yazık ki, böyle ciddi bir tartışmaya girmek için yanlış zaman ve yerdi, her ne kadar beni arzudan çıldırtmadığı bir noktada gerçekten yapmamız gerekse de.

"Naviga- tors formalarınızdan birini neden ödünç alamadığımı tekrar hatırlatır mısınız?" Üzerimdeki yeşil kazağı işaret ettim. "Bunun yerine mi? Bu takımın rengi ama resmi kıyafetlerini giyseydim taraftarların arasına daha iyi uyum sağlardım. Ve senin üzerinde de bunun gibi beş tane daha vardı."

"Kardeşimin adının sırtına yazılmasını istemedim."

Formasının arkasındaki harflerin izini sürmek için uzanarak, "Ama seninkiyle aynı" diye işaret ettim.

"Ama altındaki numara onun, benim değil," diye homurdandı. "Nathan'ı seviyorum ama kadınının ortalıkta onun numarasıyla dolaşmasına asla izin vermem."

Gülümsememi içkimin arkasına sakladım, bu ilişkide sahiplenme hisseden tek kişinin ben olmadığımı bilmekten mutluydum. Hayes'in endişelenmesine gerek yoktu, o benim istediğim tek erkekti.

Dikkati buza kayd, mavi gözleri, pakı başka bir adamın sopasından çalıp kaleye doğru kayan kardeşini izliyordu.

Gölü bir öpücükle kutladık ve kendimizi tribünleri kaplayan dev ekranlarda bulduk. Hayes bundan rahatsız olmuş gibi görünmüyordu ve tekrar dudaklarıma yapıştı, sadece kalabalık tezahürat yaptığında başını kaldırdı.

Buza baktığımızda Nathan'ın sopasını bulduğumuz locaya doğrulttuğunu ve yumruğunu havaya kaldırdığını gördük.

"Tüh," diye kıkırdadım, dikkatleri onun hedefinden başka bir yöne çektiğimiz için kızgın olup olmadığını merak ederken yanaklarım kızardı.

Zaten üçüncü periyotta olduğumuz için bunu öğrenmem uzun sürmedi. Son düdük çaldıktan ve takımlar pisti terk ettikten sonra herkesle vedalaştık ve Nathan'la buluşmak üzere aşağı indik. Yaklaşık yarım saat boyunca etrafımız hokey maçı için giyinmişe benzemeyen kadınlarla çevriliydi - Hayes'in açıkladığı gibi disk tavşanları.

O duvara yaslanmış, kolları bana sarılmış ve benim sırtım onun göğsüne dayanmışken, kadınların bize dikkat etmedi. Ama ne zaman bir oyuncu çıksa canlanıyorlardı. Sonunda kapıdan içeri girdiğinde hiçbirisi Nathan'a yaklaşmadı, siyah saçları duştan dolayı hâlâ ıslaktı.

"Bu çok tuhaf," diye mırıldandım.

"Onlar mı?" Hayes çenesini kalabalığa doğru sallayarak sordu. Ben başımı sallayınca açıkladı: "Bir işe yaramayacağını biliyorlar, o yüzden etmiyorlar. Kardeşim benim yolumdan gitti ve pak tavşanlarını uzak durmaları için eğitti."

Ona gülümsedim, profesyonel sporcu statüsünün avantajını bir grup kadınla takılmak için kullanmamış olması hoşuma gitmişti.

"Aileye hoş geldin Marnie." Nathan kardeşini selamlamak yerine doğruca bana yöneldi ve bana sarıldı. Ama Hayes'in onu benden uzaklaştırması uzun sürmedi.

omuzlarıma dolayarak, "Kendi kızını bul," diye homurdandı.

Nathan kaşlarını kaldırdı. "Annemle babamın ne dediğini bilirsin... paylaşmak önemsemektir."

"Asla olmayacak." Hayes beni daha yakına çekti. "Kanını akıtmak zorunda kaldığım için annemin ağlamasını istemem."

Nathan kıkırdadı ve kardeşine sırtırtırken başını salladı. "Böyle bir şey söyleyeceğini tahmin etmiştim ama yine de sana takılmak zorunda kaldım. Küçük kardeşler bunun içindir, değil mi?"

"Lanet ." Hayes iç çekerek başını salladı.

"Bu iri kıyım adam sana iyi davranmazsa haberim olsun." Nathan bana göz kırptı ve Hayes'ten omzuna yarım bir yumruk yedi. "Senin için onun kışını tekmeleyeceğim."

Hayes bir kez daha haklı çıktı. Nathan'la tanışacağım için endişelenmeme gerek yoktu. Yine de beni ailelerine kabul etme şekli, Hayes'in ona benim hakkımda ne söylediğini merak etmeme neden oldu.

Hayes ve ben son bir buçuk haftadır neredeyse yirmi dört saat birlikteydik ama bu dışarı çıkmak için ilk fırsatımızdı gerçek bir randevu. Gecemiz için ne planladığına dair bana hiçbir ipucu vermemişti, sadece kalın ve pantolonlu giyinmem gerektiğini söylemişti. Bir düzine farklı şey tahmin etmiştim ama bir kez bile bana buz pateni yapmayı öğretirken buz pateni pistinin tamamını kiralayacağını düşünmemiştim.

Vardığımızda buradaki tek personel, Hayes'e buzun yeni temizlendiğini söyleyen Zamboni sürücüsü ve snack barda çalışan adamdı. Bize menüden bir düzine şey sunduktan sonra iş arkadaşının arkasından kapıya yöneldi.

Ayağıma geçirdiği patenleri bağlarken Hayes'i, "Muhtemelen bu işte çok kötü olacağım," diye uyardım.

Başını arkaya yatırarak bana ukala bir sırıtış fırlattı. "O zaman sana öğretecek kendi profesyonelinin olması iyi bir şey olacak."

"Sanırım," diye iç geçirerek kabul ettim.

Patenlerimle işi bittikten sonra doğruldu ve elini uzattı. Eldivenle kaplı avucumu onunkine sürdüm ve ayağa kalktım. Dizlerim titriyordu ama açık kapıya doğru topallayarak yürümeme yardım etmek için fazla çaba sarf etmesine gerek kalmadı. Önce buza bastı ve duvardan uzaklaşmadan önce ayağımı yere basmamı bekledi.

"İyi gidiyorsun."

Haksız iltifatı karşısında gözlerimi devirip kollarını daha da sıkı kavradım. "Sadece seni tutabildiğim için. Aksi takdirde duvara yapışardım, böylece buzun üzerinde salyangoz hızıyla ilerlerken bir elim de duvarda olurdu."

"Benim için konfor alanının dışına çıktığın için teşekkürler meleşim." Buzun üzerinde geriye doğru süzüldü, pistin dönemecinden dönmemiz gerektiğini anlamak için arkasına bakmaya bile gerek duymadı.

"Bana bir ton lezzetli yemekle rüşvet verdin." Dudaklarımı şapırdattım. "Bir dahaki sefere maça gittiğimizde kesinlikle başka bir yürüyen taco'ya ihtiyacım olacak."

"," diye söz verdi.

"Ve bir churro," diye ekleyerek onu güldürdüm.

"Daha hızlı gitmek ister misin?" diye sormadan önce on dakika daha yavaş bir tempoda devam ettik.

"Sadece seni hayatım pahasına tutmaya devam edebilirsem." "Her zaman," diye sırtarak kabul etti.

Hızını artırdı ve ben de onun gülümsemesine karşılık verirken patenlerimin altındaki buzun ve yanaklarıma değen esintinin tadını çıkardım.

"Korktuğun için mi titriyorsun?" diye sordu, pistin etrafından dolanırken bana bakarak.

"Hayır, buzun bu kadar soğuk olduğunu bilmiyordum," diye güldüm ve başımı salladım. "Yani, tabii ki dokunmak için soğuk. Ama paten kayarken kırımın donacağını düşünmemiştim."

"Seni ısıtayım."

Döndü, kollarını belime dolayarak beni vücuduna doğru çekti. Çenemi eğerek gözlerine bakmak zorunda kaldım, nazikti, sadece dudaklarını dudaklarıma değdirdi.

Ama benim kibarlığa ihtiyacım yoktu. Hayes'in bana verebileceği her şeyi istedim.

Kollarımı boynuna dolayarak dudaklarını kendime çektim, dilimi dudaklarının arasından geçirdim ve beni dik tutacağına güvendim.

Bana karşı gülerken göğsü gümbürdedi ve bedenimi sarstı.

"Benim açgözlü meleşim," diye fısıldadı dudaklarıma.

"Her zaman," dedim dudaklarını dudaklarımla birleştirerek.

Öpüşmemizi bir kahkahayla kısa kesti. "Seni tam burada, pistte götürmemi ister misin meleşim?"

Buza bakarak titredim. "Biraz soğuk olabilir."

Sırıttı ve beni bir gibi havaya kaldırdı.

"Ne yapıyorsun sen?" Bizi kenara doğru kaydırıp beni kısa duvarın diğer tarafına yerleştirirken ciyakladım.

"Burada mı? Bankta mı?" Ben sordum.

Sırıttı ve önüme gelene kadar duvarın üzerinden adım attı. Sonra beni tekrar kaldırdı ve duvara tünemek için döndü. Bacaklarımın arasına kayarken hiçbir şey söylemedi, ellerini saçlarıma doladı ve beni kendine çekerek şiddetle öptü. Ağzının içinde inledim, öpücüğün içine koyduğu her şeyin tadına baktım.

Artık soğuğu fark etmiyordum, bacaklarım içgüdüsel olarak onun etrafını sarıyor ve onu kendime çekiyor, ağrıyan aletin göbeğime baskı yaptığını hissediyordum.

"Patenlerini bağlamak için diz çöktüğümünden beri seni burada becermeyi hayal ediyorum," diye mırıldandı dudakları boynumda gezinirken.

Sadece soğuktan değil, sözlerinden de donup kaldım.

"O zaman al beni Hayes," diye fısıldadım, kot pantolonunun üzerinden sert aletini avuçlayarak. "Tam buraya. Hemen şimdi."

Güldü. "Her zaman benim açgözlü meleğim."

Hafifçe arkasına yaslanarak ceketini çıkardı ve kot pantolonumun düğmelerini açarken bir elini üzerimde tuttu.

"Nasıl olacak bu iş?" Yarı kapüşonlu gözlerine bakarak sordum.

"Merak etme meleğim, ."

Bir eli hâlâ diğer eliyle kot pantolonumu çıkardı. Soğuk hava tenime tüylerimi diken diken ederken, amımı örten tek şey külotumdu.

"Seni ısıtsam iyi olacak," diye fısıldadı, parmaklarını sıırılsıklam olmuş amımın üzerinde gezdirirken.

İnledi. "Kahretsin, benim için her zaman çok ıslaksın meleğim."

Elini dantelli kumaşın altından geçirip parmaklarını içime sokarken, başparmağı ağrıyan klitorisimi sıyrırken artık soğuğu umursamıyordum.

"Parmaklarıma karşı çok iyi hissediyorsun. Benim için gel, meleğim. Bu pistte adım haykırdığını duyayım. Sadece benim için," diye emretti ve parmaklarını göbeğime doğru daha sert pompaladı.

Omuzlarını sıkıca kavradım, orgazmım beni ele geçirirken tüm vücudum sarsılana kadar onun ritmini kalçalarıyla karşıladım.

"Oh, evet, Hayes," diye bağırdım, orgazmımın sesleri boş pistte .

"Kahretsin, bu çok ateşli," diye homurdandı beni kendine çekip dudaklarını dudaklarıma yapıştırmadan önce.

Dillerimiz dans ederken ellerimi aramızda gezdirdim, kemerini ve kot pantolonunu çözdüm ve bir gümbürtüyle yere düşmelerine izin verdim. Boxerını indirirken dudaklarıma güldü ve serbest eliyle sert aletini yumrukladı.

"Fantezimi gerçeğe dönüştürmeye hazır mısın meleşim?" "Evet, lütfen."

Yavaşça içeri itti, ama ben daha da yaklaştım, beni doldurması için hazırdım.

Aletin açısı ve benim duvardaki pozisyonum, içime girip çıkarken sert çıkıntılarının klitorisime sürtünmesi için mükemmeldi.

"Oh, Hayes," diye inledim, omuzlarını sıkıca kavradım ve bedenimi ona doğru yaklaştırdım.

"Kahretsin meleşim, daracık amcığın sikimin üzerinde harika bir his uyandırıyor."

Bacaklarım onun etrafında sallanırken, "Bana doğru vuruyorsun," diye inledim. "Çok iyi. Yine çok yaklaştım."

"Bana bir tane daha verecek misin meleşim? Amın koca aletimin etrafında kenetlenirken yine adımı haykırarak mısın?"

Onun edepsiz konuşması tam da beni uçurumun kenarına itmek için ihtiyacım olan şeydi. Orgazmım patladı, tüm vücudum onun etrafında titreyişken yıldızları görmeme neden oldu.

"Evet, işte böyle meleşim, sikimin her yerine boşal," diye , içime daha sert pompaladı.

"Şimdi bacaklarını aç ve arkana yaslan. Çünkü bütün döllerimi alacaksın meleşim."

Daha önce çocuklar ya da gelecek hakkında hiç düşünmemiştim. Ama onunla her şeyi görebiliyordum. Hokey oynayan oğullarımla cumartesi günleri bile böyle bir pistte olsam, muhtemelen yedek kulübesini her gördüğümde yüzüm kızarırdı.

"Benim için tekrar gel, meleşim. Bu amcığı doldururken seni hissetmek istiyorum," diye emretti, elini aramızda kaydırды ve sertleşmiş yumrumu daire içine aldı.

Üçüncü bir orgazm beni ele geçirirken onun hızına yetiştim. Çılgılık attım, dalgayı bir kez daha sürerken tüm vücudum yanıyordu.

"Kahretsin, işte bu, meleşim," diye homurdandı, vücudu benimkine karşı durgunlaşırken, sıcak fişkırımları şişmiş çekirdeğime fişkırıyordu.

Omuzlarını kavrayıp kalbinin göğsümdeki sabit atışını hissederken nefesimi zor tutuyordum.

Öylece kaldık, yüzümü kavrayıp dudaklarımı hafifçe öpmeden önce birkaç kez birbirimize sarıldık. "Benim fantezim olduğun için teşekkürler meleğim."

Güldüm. "Bana sahip olduğumu bile bilmediğim bir fantezi verdiğin için teşekkürler."

Benim karnımın onun bebeğiyle dolanması da buna dahildi. Herhangi bir koruma olmadan bu şekilde birbirimize girmeye devam edersek, er ya da geç gerçekleşmesi kaçınılmaz olan bir şey.

Marnie'yle vardiyasından sonra kuaförden çıkarken telefonum çaldı. O kapıyı kilitlerken ben de ekrana baktım ve gördüm ki Başkanım arıyordu, ben de hemen cevap verdim.

"Fox," diye selamladım. "Marnie ile birlikteyim." Kulüp işleriyle ilgili araması ve konuşmadan önce meleşimi arabaya bindirmem gerekmesi ihtimaline karşı ona haber verdim.

"Bir şey çıktı. Franks'le ilgili olduğunu düşünüyoruz."

Bu ismi duyduğumda, dışlerimi birbirine geçirirken cep telefonumu sıkıca kavradım. "Söyle bana."

"Buraya gelersen daha iyi olur, böylece sana gösterebilir ve konuşabiliriz. Marnie'yi de ilgilendiriyor ama bilip bilmemesi sana bağlı."

Mecbur kalmadıkça onu bu işe bulaştırmayacaktım. "Seninle buluşmadan önce onu eve götüreceğim. Eve göz kulak olması için bir müşteri adayı gönderir misin?"

"Tamamdır." Telefonu kapattı ve ben de telefonumu ceketimin cebine geri koydum ve parmaklarımı Marnie'nin parmaklarının arasından geçirerek onu SUV'uma götürdüm.

Meleşimle tanıştığımda domuzumdan başka bir araca ihtiyacım yoktu. Ama şimdi sadece Marnie'yi düşünmek zorunda değildim, aynı zamanda bana kalsa yakında küçük çocuklarımızı da yanımızda taşıyacaktık. Tanışmamızdan birkaç gün sonra, piyasadaki en güvenli SUV'lardan birini yerleşkeye teslim ettirdim. Onu almak biraz zaman aldı çünkü

Kurşun geçirmez ve ailemin zarar görmesini engelleyecek diğer güvenlik önlemlerine sahip bir tane sipariş ettim.

"Fox'un benimle buluşması gerekiyor," diye açıkladım ikimiz de koltuklarımıza oturup kemerlerimizi bağladıktan sonra.

"Anladım. Kulüp işi mi?"

Yalan söylemek ve daha fazla soru sormaması için böyle olduğunu söylemek istedim. Sanki meleğim yeterince mükemmel değilmiş gibi, bir gün yaşlı kadınlarla takıldıktan sonra bana gelmiş ve bir MC erkeğiyle olan hayatının özetini anlattıklarını söylemişti. Diğer her konuda ona karşı dürüst olduğum sürece kulüp işlerini bilmemesinin sorun olmayacağını söylemişti.

Yani sözümü tutacaktım. Arabayı çalıştırırken cevabımı düşündüm, sonra dedim ki, "Muhtemelen hayır, ama bu yönde gitmeyeceğinden emin olamam. Eğer dahil olman gerekiyorsa bunu sana söyleyeceğim konusunda bana güvenmelisin, tamam mı?"

"Sana güveniyorum," diye onayladı.

Beyanıyla içime bir sıcaklık yayıldı ve elini tuttum, parmaklarımı onunkilerin arasından geçirip kalçama yasladım.

Devam etmesini bekliyordum ama o kadar uzun süre sessiz kaldı ki, üzgün olduğundan ve bunu saklamaya çalıştığından endişelenerek ona baktım. Ama o düşünceli bir ifadeyle beni izliyordu, kaşları düşüktü ve dişleri alt dudağını kemiriyordu. Dikkatimi tekrar yola vermek zorunda kaldım, bu yüzden ağzımı kapalı tuttum ve konuşmasını bekledim.

Sonunda mırıldandı: "Sadece aşırı korumacı tavrının aramızı açmasına izin vermeyeceğine söz ver. Bana her şeyi anlatabilirsin. Bu beni korkutup kaçırmaz. Göründüğümünden daha güçlüyüm."

Birleştirdiğimiz ellerimizi ağzıma götürdüm ve onun sırtına bir öpücük kondurdum. "Söz veriyorum."

Evimize varmıştık, bu yüzden başka bir şey söylemeden önce arabayı yolumuza çekip park edene kadar bekledim. İkimizin de kemerini çözdüm, sonra belinden tuttum ve kucağıma çektim, böylece bana sarıldı.

Parmaklarımı onun kalın, ipeksi saçlarına geçirdim ve başını sabit tutarak doğrudan gözlerimin içine bakmasını sağladım. "Benim kadının olmayı kaldıramayacağını düşünseydim, tanıştığımız gün senden uzaklaştırdım. Seni yatağında ne kadar istediğim önemli değil. Ama biliyordum meleğim. Benim için mükemmel olduğunu biliyordum. İyi şeylerin yanı sıra kötü şeylerle de başa çıkabilecek kadar güçlü ve inatçısın." Sırıttım ve ona göz kırptım. "Her şeyin altında

tatlılığın, seni yatakta bir fişek haline getirecek vahşî bir çizgiydi."

Marnie'nin yanakları pembeleşti ve ben de yumuşak, esnek dudaklarına bir öpücük kondurmadan önce güldüm. "Bir şekilde aynı anda hem sevimli hem de çok seksi olmayı başarıyorsun. Bunu nasıl yapıyorsun bilmiyorum ama ölümcül bir kombinasyon. Seni kucaklamak ve aynı anda sert ve hızlı bir şekilde becermek istiyorum."

Tenini boyayan allık derinleşti, ama yeşil derinliklerinde ateş ve üstümde huzursuzca hareket etti.

Amcığı şişmiş sikime süründüğünde inledim. "Seni buraya götürmeden önce eve sokmam gerek."

Marnie'nin sesi soluğu kesilmişti, "Bunu sanki kötü bir şeymiş gibi söylüyorsun."

Başımı sallayarak onu kaldırdım ve nazikçe koltuğuna geri oturttum. "Birincisi, seni becerirken biri görseydi, cinayetten hapse . İkincisi, zamanım yok." Çenesini tuttum ve gözlerimiz buluştuğunda sıırttım. "Ama eve döner dönmez, bayılana kadar kendinden geçmiş bir şekilde çığlık atıyor olacaksın."

"O zaman acele etsen iyi olur, değil mi?" diye küstahça bir tavırla kapısını açtı ve minik meleğim arabadan atlarken incinmesin diye koyduğum yollukların üzerine çıktı.

Ön kapıya doğru yürürken kalçalarında fazladan bir salınım vardı ve ben hayal kırıklığı içinde homurdandım. Ve acı, çünkü çok sertleşmişim ve deri pantolonumun fermuarı sikimi sıyrıyordu. Sikimdeki metal dişler yüzünden kalıcı izler oluşmadan önce gerçekten iç çamaşırı giymeye başlamam gerekiyordu. Sadece an- jelimi düşünmek bile sikimi sikmeye hazır hale getirmişti.

Marnie ön kapıya ulaştığında kilidi açtı, sonra döndü ve saç perdesinin dönerek göğüslerinin üzerine düşmesini sağladı. Sonra parmaklarını o çok etkilendiğim yumuşak buklelerin arasında döndürdü ve sahte bir masumiyetle bana göz kırptı. "Çok uzun sürmesin, yoksa sensiz başlamak zorunda kalabilirim."

Etrafına eğilip düğmeyi çevirdiğimde göğsümde bir hırıltı daha yükseldi, sonra elimi karnına koyarak onu içeri ittim.

Kapı kapandıktan sonra ellerimi başının iki yanındaki saçlarına doladım ve yüzlerimiz milimetrelerce açılana kadar başımı eğdim. "Bir şaplak hak etmeye çok yaklaştın meleğim. O benim amım ve benden başka kimse ona dokunamaz. Sen bile."

Marnie'nin nefesi kesildi ama ona bir şey söyleme fırsatı vermedim. Onu sertçe öptüm ve ön kapıyı açmak için geri döndüm. "Ben gittiğimde alarmı kur, meleşim."

Dışarı çıktım ve kapıyı arkamdan kapatmak için geri döndüm, ama durdum ve onun ateşli bakışlarıyla karşılaştım. "Unutma, amıma dokunursan kığın kıpkırmızı olur. Yarın kimin olduğunu hatırlamadan oturamayacaksın."

Marnie'nin yeşil gözleri neredeyse siyaha dönmüştü ve şaplak yeme fikrinin onu tahrik ettiğini fark ettiğimde dişlerimi sıktım. Onu duvara yaslayıp sikme isteğime boyun eğmeden önce kapıyı çarparak kapattım.

Arabaya geri dönerken, *buna değse iyi olur* diye düşündüm.

On beş dakika sonra Fox'un ofisine girdiğimde hâlâ kötü bir ruh hali içindeydim. Maverick, Fox'un masasının arkasındaki duvara yaslanmış, ikisi derin bir tartışma içindeydiler.

"O pisliği öldürebilecek miyim?" Hırlayarak kanepeye doğru yürüdüm ve üzerine çöktüm.

Mav başını çevirdi ve bana baktı. "Belki."

I perked yukarı at onun Cevap ver, sahip olmak beklenenve ters tepki.

"Pek olası değil," diye homurdandı Fox, sandalyesinde yaslanıp kollarını göğsünün üzerinde kavuşturarak.

Mav'a ters ters bakarak, "Bu pislik beni kadınımdan ve yatağımızdan uzaklaştırmışken bana boş yere umut verme," diye homurdandım.

Birkaç infazcı daha odaya girdiğinde dikkatim başka yöne kaydı.

Deviant bizim teknoloji dehamızdı ve Stone da Iron Rogues'a katılmadan önce avukatlık yapıyordu. Yamalandıktan sonra diğer müşterilerle görüşmeyi bırakmış, bu becerilerini sadece kulüp için kullanmayı seçmişti. Stone oturma alanına doğru ilerledi ve sandalyeye oturdu. Öne doğru eğilirken yüz ifadesi acımasızdı. ve bir yığın kağıt attı.

Elime aldım ve belgeyi tararken kaşlarımı çattım, neden bir sigorta poliçesine baktığım kafam karışmıştı.

"Neden-" Sigortalının adına geldiğimde durdum. "Ne oluyor lan?"

"Bu gerçek olamaz."

"Bu yasal," diye mırıldandı Stone. "Marnie senin üzerine bir sigorta poliçesi yaptırmış."

"Saçmalık," diye tükürdüm.

Stone elini kaldırdı ve başını salladı. "Yanlış söyledim. Marnie gibi davranan birinin senin üzerine sigorta poliçesi yaptırdığını kastetmiştim. Ama söylemeliyim ki, bu çok iyi bir sahtecilik. Onun olmadığını kanıtlayabileceğimizden bile emin değilim."

"Bir yolunu bulsam iyi olacak," diye homurdandım. Kâğıtları kaptığım gibi ilk sayfayı taradım. "Sence bunu Franks mi yaptı?"

"O mülkü istiyor ve görünüşe göre bunun ancak senin cesedini çiğnedikten sonra gerçekleşebileceğini anlamış," diye seslendi Deviant sağ tarafıma yaslanmış olan koltuktan.

Stone, "Yedinci sayfaya bak," diye ısrar etti.

Sayfayı bulana kadar yığının içinde gezindim. Üstünkörü bir bakış Stone'un beni neden o sayfaya yönlendirdiğini anlamamı sağladı. "Benimle dalga geçiyor olmalısın."

"Hayır. Ölümünüz bir cinayet olarak ilan edilmediği ve mirasçı şüpheli olmadığı sürece her şey ona gidecek. O zaman tüm mal varlığınız bir yedimeine geçecek. Eğer hüküm giyerse ya da başına başka bir şey gelirse, o zaman her şey kayyumun kontrolünde olacak."

"Tüm bunların birbirine nasıl uyduğunu anlamıyorum," diye mırıldandım, belgelerin geri kalanını karıştırırken.

"Kayyumun adına bir göz atın," diye önerdi Deviant. "Sam Frankel?"

Deviant yanında getirdiği dizüstü bilgisayarını açtı ve birkaç tıklamadan sonra önümdeki alçak sehpanın üzerine koydu. "Biraz araştırmam gerekti ama sonunda noktaları birleştirdim ve isim değişikliği için yasal evrakları ele geçirdim."

"Keith Franks eskiden Sam Frankel mıydı?"

Deviant başını salladı. "On sekiz yaşına geldiğinde soyadını yasal olarak değiştirdi ama hâlâ eski soyadını takma ad olarak kullanıyor. O orospu çocuğu hakkında bunu itiraf etmekten nefret ediyorum ama zekiydi ve iki ismi birbiriyle tamamen alakasız tuttu." Sonra omuz silkti ve dudaklarının kenarları ukalaca yukarı kalktı. "Ben sadece daha zekiyim."

"Tamam. Franks'in benden kurtulmaya niyetli olduğu açık," diye kabul ettim. "Ama mal varlığımın kontrolü hâlâ Marnie'de olacak."

Fox iç geçirerek dikkatimi masasına çekti. "Ya ona komplo kurma eğiliminde ya da..."

"Onu öldüreceğim!" Ayağa fırlayarak kükredim. Birinin meleğimin ölmesini istediğini bilmek içimde öyle bir öfke yarattı ki gözlerim kıpkırmızı oldu, kanım kaynadı ve ellerim bir silah için kaşınmaya başladı. I

o orospu çocuğunu öylece öldürmeyecektim. Önce onu kanatacak ve merhamet çılgınlıkları attıracaktım.

"Otur lan yerine," diye emretti Fox, etrafımı saran öfke sisini yararak.

Direktifini görmezden gelmek istiyordum ama prezime saygı duyuyordum ve yama yaparken onu takip etmeyi kabul etmişim, bu yüzden kendimi tekrar kanepeye indirdim. Ellerim dizlerimin üzerindeydi, sakın kalmaya çalışırken ellerimi sıkıp sıkılmıyordum.

"Buraya gelmeni istediğimde Whiskey, Viper ve Wrecker'ı ona göz kulak olmaları için gönderdim," diye beni temin etti Fox. Yine de bu beni daha iyi hissettirmedi. Marnie'nin her zaman gözümün önünde olmasını istiyordum.

"Ne kadarını bilmesini istediğinden emin olamadım ve onu tekrar görmeden önce karar vermenin en iyisi olacağını düşündüm."

"Bulduğumuzdan beri evraklarda bir açık arıyorduk," diye araya girdi Stone. "Henüz bulamadık ama kimse mükemmel değildir. Bir yerlerde bir hata yapmış olmalı."

Deviant bilgisayarına uzanıp onu kucağına koyarken, "Takma adlarını birleştirmeye çalışıyorum," dedi. "Sam Frankel teknik olarak artık yok, bu yüzden Stone da o açılar üzerinde çalışıyor."

"Kısacası, bana oturup beklememi söylüyorsun," diye bitirdim, vücudum içimdeki öfkeden kaynaklanan enerjinin bir kısmını harcama ihtiyacıyla neredeyse titreşiyordu.

"Hayır," dedi Maverick sırtarak. "İşte burada olası bir cinayet devreye giriyor."

Kaşlarımı kaldırdım ama açıklamasını geciktirmek istemediğim için bir şey söylemedim.

"Mav," diye iç geçirdi Tilki.

Başkan Yardımcısı sert bir ifadeyle ona baktı. "Dahlia olsaydı?"

Fox'tüm vücudu gerildi ve gözlerinde ölümcül bir şey parladı.

"Anlaşıldı. Hâlâ bunun kötü bir fikir olduğunu söylüyorum ama size engel olmayacağım." Sonra Mav'a sırttı ve, "Ama bu işi sen yapıyorsun," dedi.

arayın."

Maverick içini çekti, sonra bakışlarını bana çevirmeden önce başını salladı. "Stone ve Deviant'a bir şeyler bulmaları için bir gün ver. Eğer bulurlarsa, Franks'in hücreye girdiğinde yaptıklarının bedelini ödemesini sağlayacağız."

İlk tercihim değil ama kesinlikle meleşimin elimden alınma riski en az olanı. "Peki ya bir çözüm bulamazlarsa?"

"Söylentilere göre Franks işini kurmak için mafyadan para almış ve ödemelerini geciktirmiş."

"DeLucas'lar mı?" Buna inanmakta güçlük çekerek sordum.

Nic DeLuca New York Mafyası'nın başıydı ve çoğunlukla işlerine karışmasa da, Birleşik Devletler'deki hemen hemen her "aile" üzerinde büyük bir güce sahipti. Ayrıca Fox ile on yıllardır arkadaştı ve Fox başkanımız olduğundan beri bizim müşterimizdi.

Bir suçlu ve acımasız bir katil olmasının yanı sıra, onurlu ve dürüst biriydi - Demir Haydutlarla ortak bir özelliği vardı. Bu yüzden onun Franks gibi bir pislikle aynı yatağa girdiğini düşünemiyorum.

"Bu sadece bir söylenti," diye açıkladı Mav. "Ama çoğu insan bunun doğru olduğunu düşünüyor.

Bu yüzden polislerin bile şaşıracağından şüpheliyim."

"Bunu bir mafya işi gibi göstermek istiyorsun," diye çıkarsadım.

Mav başını salladı, yüzünde şeytani bir sırıtma belirmişti. "DeLuca gemide olduğu sürece."

Fox'un Mav'ın karar vermesiyle ilgili yorumunu aniden anladığımı için kaşlarım havaya kalktı.

"Nic DeLuca ile anlaşma mı yapıyorsun?" Deviant ıslık çalarak yorum yaptı. "Çok cesursun, dostum."

"Bunu senin için yapmayı kabul edeceğini sana düşündüren nedir?" diye sordum. "Prez, elbette. Ama eğer bu işe dahil olmak istemiyorsa..."

Mav, Nic'in karısını kastederek basitçe "Anna," dedi.

Birden onun güvenini anladım. Tıpkı Maverick yaşlı karısından söz ettiğinde Fox'un boyun eğmesi gibi, Nic de kadınımı koruma ihtiyacımı anlayacaktı.

"Ve ona bir iyilik borcumuz olacak," diye ekledi Maverick.

Bunun mafya babasına ne kadar çekici geleceğini anlayabiliyorum.

Yine de anlamadığım bir şey vardı. "Neden bu kadar ayrıntılı bir plan? Neden sadece ortadan kaybolmuyor?" Bunu daha önce de yapmıştık.

"Franks daha yüksek profilli ve her zaman medyada yer alıyor. Her ne kadar pislüğün teki olsa ve kimsenin onu özleyeceğini sanmasam da, bu olayda polisimizin başka tarafa bakması çok zor. Gelecekte onlara ihtiyacımız olacak ve ürkek davranmalarını istemiyorum."

Anlayışla başımı salladım. Küçük kasabamızdaki polis gücünün önemli bir kısmı ve belediye başkanı maaş bordrosundaydı, ancak yine de daha yüksek makamlara hesap veriyorlardı. Her ne kadar çoğu zaman

faaliyetlerimizi görmezden gelirler, bizim için yasaları çiğnemezler. Saygı duyduğumuz bir şeydi.

"Yani seçeneklerim güçlü bir suç ailesine borçlu olmak ya da Franks'i yerin dibine sokmak ya da Stone ve Deviant daha az karmaşık bir çözüm ararken Marnie'yi savunmasız bırakarak arkalarına yaslanıp beklemek."

"Bu her şeyi ," diye kabul etti Fox.

Benim için düşünecek bir şey yoktu. Marnie'yi en güvende tutacak şeyi seçecektim, bu da Franks'i ortadan kaldırmak demekti.

Ellerimi yüzümde gezdirdim ve derin bir nefes verdim. "Görünüşe göre DeLucas'ları arayacağız," diye mırıldandım.

Maverick başını salladı ve cebinden telefonunu çıkardı, ben başımı sallayınca durakladı.

Ayağa kalktım ve elimi uzattım. "İstekli olduğun için teşekkür ederim ama Nic DeLuca'ya bunun için borçlu olacak biri varsa o da benim."

Maverick düşünceli bir şekilde beni inceleyen Fox'a baktı.

Prez bana, "Senin kadının, senin kararın," dedi. "Ofisimi kullanabilirsin."

O Herkes odayı boşalttıktan sonra Fox'un masasının arkasına oturdum ve telefonuma baktım. Maverick'inkini kullanmak istememiştim, o da

Nic'in özel numarasını verdi.

Gönder tuşuna bastım ve telefonu kulağıma götürdüm. Derin bir ses sertçe cevap vermeden önce iki kez çaldı.

"DeLuca. Bu da kim lan?"

Tanımadığı birinin özel hattını aradığını düşündüğümde aldığı cevaba şaşırmadım.

"Adım Ice. Demir Haydutlar'ın infazcısıyım."

"Buz, ha?" Sesi hâlâ temkinli olsa da çok daha cana yakın hale gelmişti. "Bunu açıklamak zorunda kalacaksın. Eğer soğukkanlı bir katil olduğun içinse, benim için çalışman için seni Fox'tan çalmakta ısrar etmeliyim."

Kıkırdadım. "Ona Kye demiyor musun?"

Nic bir an sessiz kaldı, sonra sesi daha da dostane bir hal alarak "*Molto bene*" diye cevap verdi. Daha sonra bana, iddia ettiğim kişi olduğumu kanıtlayacağına inandığı belli olan birkaç sondalı ve can sıkıcı soru daha sordu.

"Tatmin oldun mu?" Kuru bir sesle sordum.

Nic güldü. "Sadece seninle dalga geçtiğimi biliyorsun, değil mi? Kye bana arayacağını bildiren bir mesaj gönderdi."

"Anlaşıldı." Gözlerimi devirdim ama kıkırdamadan da edemedim. Fox bana bu yolu açtığı için minnettardım.

"Yine de yol adınızı açıklamadı."

"Tennessee Trojans'ın eski profesyonel hokey oyuncusu," diye ekledim. "Bu benim kanımda var çünkü kardeşim New York Navigators'da oynuyor." Durakladım, sonra ona tüm gerçeği söyledim çünkü neden olmasın? "Ve empati yeteneğimi biraz geliştirebilirim."

"Sanırım senden hoşlandım, Ice," diye kıkırdadı Nic.

"Güzel. O zaman bana bir iyilik yapmanın sakıncası yok."

Birkaç saniye sessiz , sonra "Dinliyorum" dedi.

Tüm durumu ve Maverick'in planını hızlıca anlattım. "İhtiyacımız olan tek şey, soruşturmayı Ailenin var olmayan koluna doğru yönlendirmek için izniniz. Ve eğer ararlarsa, bu sözde mafya ailesiyle hiçbir bağlantınız olmadığını kanıtlayabilirsiniz."

."

"Ve böylece onların varlığını teyit etmiş oluyoruz," diye bitirdi Nic.

"Aynen öyle. Gerekirse, emniyetteki adamlarımız soruşturmayı başka bir yöne yönlendirecek."

"Bunu senin için neden yapayım ki?"

Tereddüt ettim, hangi açıdan oynamak istediğimden emin değildim.

"Sana borçlanacağım." "Bana borçlu olacaksın," diye onayladı.

"Evet." Kızgınlığının ses tonuma sızmasına izin vermemeye çalıştım ama güldüğünde başarısız olduğumu anladım.

"Buradaki oyunun bu mu?"

Yine tereddüt ettim, Maverick'in planını düşündüm... ama son çare olmadıkça oraya gitmek istemiyordum. "Evet. Benim planım bu."

"Dürüst olmak gerekirse, fazla bir şey istemiyorsun. Ve eğer Kye olsaydı, bunu karşılıksız yapardım. Ama senden istediğim bir şey var."

"Şimdiden mi?" Fişlerini hemen vermesini beklemiyordum.

"Evet."

"Ne oldu?"

"Kardeşin." "Pardon?"

"Kardeşin Nathan Gallagher, *doğru mu?*"

"Evet. Nathan'dan ne istiyor olabilirsin ki?"

"Oğlum hokeye kafayı takmış durumda ve kardeşinizin büyük bir hayranı. Bağlantılarım var ama onlar bana sadece

...buna el altından teknikler diyelim. İşim dışında buna başvurmamaya çalışıyorum."

"Anlıyorum."

"Kardeşinden akşam yemeğine gelmesini ve oğlumla birkaç saat geçirmesini rica edersen, sorununun halledilmesini sağlarım."

"Kardeşimin yemeğe gelmesini mi istiyorsun?" İnanamayarak sordum, bu kadar basit olabileceğine güvenmiyordum.

"İşte bu kadar. Oğlumun kahramanı olacağım. Çocuklarınız olduğunda bunun ne kadar büyük bir şey olduğunu anlayacaksınız."

"Hayal edebiliyorum," diye mırıldandım, siyah saçlı, yeşil gözlü küçük bir bebeği düşünüyor ve Marnie'nin zaten oğlumuzu ya da kızımızı taşıyor olmasını umuyordum.

"Anlaştık mı?"

"Nathan'a seni aramasını söyleyeceğim."

"*Bene*. Bir şartım daha var. *Mi dispiace*, bundan daha önce bahsetmeliydim."

Sesindeki ciddi ton karşısında kaşlarım çatıldı.

"Bunun işe yaraması için adamımın hedefinizi öldürmesine izin vermelisiniz."

"Ne oluyor lan?" Hırladım. "Benden geri çekilmemi ve kadınıma tehdit eden adamdan başkasının kurtulmasına izin vermemi mi istiyorsun?"

"İntikam alma ve bu pisliğe acı çektiren kişi olma ihtiyacını anlıyorum, ancak bunun işe yaraması için sana geri dönmeyen bir iz bırakman gerekiyor. Adamımın doğru zamanda kaybolmasını sağlamak için nasıl iz bırakacağını bildiği bir iz."

"Nic-"

"Kabul etmem için Gianna'yı kullanmadığın için minnettarım, Ice," diye araya girerek dengemi bozdu.

"Rica ederim," diye cevap verdim huysuzca. "Ben olsaydım-"

"Tam olarak demek istediğim. Ben olsaydım. Gi-anna'yı bir taktik olarak kullanmamış olsanız bile, aklım yine de oraya gitti. Ve dürüst olmak gerekirse, *amico*, bu durumdan geri adım atmak ne kadar zor olsa da, karım için en iyisi buysa bunu yapardım. Kendini şüphe tehdidinden kurtarmanın kadının için en iyisi olmadığını bana dürüstçe söyleyebilir misin?"

"Lanet olsun," diye mırıldandım. Haklıydı ama bunu kabul etmekten nefret ediyordum. "Fox sana nasıl katlanıyor anlamıyorum."

"İnan bana, o da en az benim kadar ukala bir orospu çocuğu olabiliyor. Özellikle de haklı olduğunda."

"Doğru."

"Kardeşin Ice ile tanışmak için sabırsızlanıyorum. Ve onunla birlikte gelmeyi . Evime her zaman beklerim."

Daveti beklenmedikti ama çevresini ne kadar sıkı tuttuğu düşünüldüğünde çok takdir edildi. "Teşekkür ederim. Bunu yapabilirim."

"Yakında benden haber alacaksın."

Bağlantı aniden sona erdi ve sandalyemde arkama yaslandım, konuşmamızın üzerinden geçtim ve adamın benimle nasıl konuştuğunu merak .

Derin bir nefes aldım ve başımı sallayarak zihnimi meleğim dışında her şeyden arındırmaya çalıştım. Franks'i avlama ve onu kendi ellerimle parçalama içgüdülerimi yatıştıracak tek şey oydu.

Kapı açılmadan önce kapı çalındı ve Fox ile Maverick odaya girdiler.

"Yani?" Maverick ellerini ön ceplerine soktu ve başını yana eğdi. "İçeride mi?"

Avuç masanın üzerine koydum ve aşağı doğru iterek ayağa kalktım. "Bir bakıma."

"Bu ne anlama geliyor?"

"Yani kabul etti ama sadece onun istediği yaparsak," diye ekledi Fox. "Evet."

Maverick kaşlarını çatı. "Peki onun yolu ne?"

Omuz silktim. "O nasıl isterse. İş bitince arayacak."

Fox bir süre beni inceledikten sonra, "Peki bu senin için sorun değil mi?" diye sordu.

"Onun mantığına karşı çıkamazdım," diye cevap verdim. "Bu işi onun halletmesine izin vermek hem Marnie'yi hem de beni güvende tutar. Ve en önemli şey de bu."

Fox onaylarcasına gülümsedi, sonra yüz ifadesi meraka dönüştü. "Karşılığında ne istedi?"

Onlara Nic'in isteğini söyledim ve ikisi de güldü. Sonra Fox yanıma sokuldu ve sırtıma bir tokat attı. "Evine, kadınının yanına git."

Saatime baktığımda sadece bir buçuk saat önce gitmiş olduğumu görmek beni mutlu etti. Bu da Marnie'nin hâlâ uyanık olacağı anlamına geliyordu ve bu kadar erken ayrılmamı telafi edebilirdim.

Fox adımı seslendiğinde neredeyse kapıya ve durdum, ne istediğini görmek için yarı yolda döndüm.

Yeleğini kaldırdı. "Neredeyse unuttuyordum. Sheila daha önce bırakmıştı."

Fox onu bana fırlattı ve ben de kolayca yakaladım, sonra da neredeyse tüm sırtını kaplayan mülk parçasına bakmak için havaya kaldırdım. Göğsümde gurur kabardı ve kalbim güm güm attı. Evet, meleşimle birlikte olmaya ihtiyacım vardı.

"Nic'ten bir şey duyarsanız arayın," dedim onlara. "Aksi takdirde, birkaç gün beni rahatsız etmeyin."

Kahkahalarını duymazdan gelerek döndüm ve odadan çıktım.

Eve dönüş yolculuğu saatler sürmüş geldi ve Whiskey'nin gölgelerin arasından çıkıp bana doğru yürürken çenesini selamlamak için kaldırdığını gördüğümde içimi bir rahatlama kapladı.

Hızla arabadan çıktım ve Whiskey'nin gözleriyle karşılaşmadan önce eve baktım.

"Her şey sakın," dedi bana. "O iyi."

"Teşekkürler," diye mırıldandım ve el sıkıştık. Viper ve Wrecker motorlarıyla geldiler ve ben de onlara sessizce teşekkür ederek başımı salladım, karşılığında aynı jesti aldım.

Ön kapıdan içeri girdiğimde yolda ilerleyen üç motosikletin gürültüsünü duydum.

Yeleğini şimdilik vestiyere koydum ve Marnie mutfaktan köşeyi döndüğünde kapıyı kapattım.

Beni görünce yüzü güldü. "Evdesin."

"Gel buraya," diye emrettim hoyratça, kolumu uzattım. Aceleyle yanıma geldi ve ben de onu kucakladım, çenemi ipeksi dalgalarına sürttüm. "Kahretsin, seni özledim."

Başını geriye attı ve gözleri mutlulukla parladı. "Ben de seni özledim. Akşam yemeği hazırladım, umarım açsındır."

"Açlıktan ölüyorum meleşim," diye homurdandım ve onu ayaklarından çekip merdivenlere ve yatak odamıza doğru yürüdüm.

"Ama akşam yemeği..." Marnie onu yatağa fırlattığımda nefesini tuttu, sonra şiltenin üzerinde zıplarken güldü.

"Arzuladığım şey senin seksi kalçalarının arasında, meleşim."

YİRMİ DÖRT SAAT SONRA, New York alan kodu olmasına rağmen tanımadığım bir numaradan arandım.

"Bana bittiğini söyle," dedim selamlamak yerine.

Nic, "Haberleri aç," diye mırıldandı ve sonra kapattı.

Evdeki ofisimde biraz çalışıyordum, duvara monte edilmiş televizyonun uzaktan kumandasını elime aldım ve güç düğmesine bastım.

Yerel haber kanalı açıldı ve çaylak muhabir Lonnie Damien bir inşaat alanının önünde durdu.

"Kurbanın yerel bir arazi geliştiricisi olan Keith Franks olduğu tespit edilmiştir.

Kafasının arkasına sıkılan tek bir kurşunla infaz tarzında vuruldu."

Lonnie durakladı ve parmağını kulağına götürdü, sonra doğruldu ve yüzünde acımasız bir ifadeyle doğrudan kameraya baktı. Tiyatroyu abartıyordu ama istediğimi duyduğum sürece umurumda değildi.

"Franks'in yerel mafya ile işbirliği içinde olduğuna dair söylentiler dolaşıyor ve polis yorum yapmayı reddetmiş olsa da, bana bu teoriyi destekleyen kanıtlar olduğu söylendi."

Tekrar durakladı, sonra bir an için yüzünde bir zafer parıltısı belirdi ama bunu ciddi yüzüne yerleştiremedi.

"Yeni bilgiler gün ışığına çıktı. Görünüşe göre Keith Franks adındaki bu adam aslında Sam Frankel, polisin Aile için tetikçilik yaptığından şüphelendiği bir adam."

Stone ve Deviant'ın araştırmalarını Nic'e gönderdiklerini ve böylece mafya cinayeti için daha da güçlü bir dava oluşturabileceklerini bilerek kıkırdadım.

Telefonum çaldı ve ona baktığımda Deviant'tan gelen bir mesaj gördüm.

DEVIANT

Kahretsin, çok iyi.

Gülümsedim ve Nathan'a bir mesaj atarak bir favor'a ihtiyacım olduğunu ve fırsat bulduğunda aramasını söyledim.

NATHAN

.

Televizyonu kapattığım sırada Marnie ofisimin kapısını iterek açtı.

"Mutlu görünüyorsun," dedi tatlı bir gülümsemeyle.

Elimi uzattım ve masamın etrafında dönerek onu kucağıma çekmeme izin verdi. "Beni mutlu etmek için ihtiyacım olan tek şey sensin meleğim," dedim ona usulca. "Ama başka iyi haberler de aldım."

"İyi haberlere bayılırım!" diye mutlu bir şekilde cıvıldadı ve beni güldürdü.

"Beni hedef alan adam gitti ve bir daha geri gelmeyecek. Her şey bitti."

Ibuz mavisi gözlerine baktı, olayların bu ani dönüşü karşısında şaşkına dönmüştü. "Bitti mi? Artık onun için endişelenmene gerek yok mu?"

"İkimiz için de sorun olmayacak," diye beni rahatlattı. "Buna güvenebilirsiniz meleşim."

"Bir daha birinin bisikletini sabote etmesi konusunda endişelenmene gerek kalmamasına çok sevindim," diye fısıldadım, o pislik kazadan istediğini elde etmiş olsaydı hayatımın ne kadar farklı olacağını düşünürken omuzlarına sarıldım - Hayes ölmüştü. "Sahip olduğu tüm kötü karmaya hizmet ediyor."

"Cehennemde yansa da umurumda değil, ama bir dakika daha dikkatimizi çekemeyecek." Eli omurgamdan aşağı doğru inerek popomu okşadı. "Odaklanmamız gereken daha önemli şeyler var."

Hayes'in peşindeki adamla aramızdaki toz duman dağıldığına göre, ilk birlikteliğimizden beri içimi kemiren korkuyla yüzleşmek zorundaydım. Gerçekten benimle bir gelecek görüyor muydu? Yoksa tanışmamızın adrenalini yüzünden mi aramızdaki şeyler bu kadar hızlı ilerlemişti?

"Sonra ne olacak?"

Sorum üzerine kaşları birbirine çatıldı. "Ne demek istiyorsun?"

"Şey... Evinizde bir sürü eşyam var." Suyu temizledim-

Boğazımda bir yumru oluştu. "Ama artık o adamın senin kazana tanıklık ettiğim için peşime düşme tehlikesi yok. Yani..."

Kelimeleri kaskatı kesilmiş dudaklarımın arasından geçiremiyordum. Ama Hayes ne demek anladı. Ve bu onu kızdırdı, an-

Gözlerinde kızgın bir parıltı.

"Ne oluyor, meleğim?" diye homurdandı, beni daha yakına çekerken parmakları kalçalarımın saplandı. "Kucağımda oturup, artık o pisliğin sana zarar vermesinden endişe etmemize gerek kalmadığı için evimizden taşınmak istediğini mi söylemeye çalışıyorsun?"

Başımı salladım. "Hayır, kesinlikle hayır." "O zaman ne çalışıyordun?"

"Sorumu zaten yanıtlamış sayılırsınız, bu da sormamı kolaylaştırıyor. Eğer bu bir anlam ifade ediyorsa." Sakallı yanaklarını avuçladım. "Korunmam için burada olmama gerek olmadığı halde kalmamı mı istiyorsun?"

"Evet, biliyorum." Gözleri kısıldı. "Cevabımın bu olacağından gerçekten şüphelendin mi?"

Omuz silktim. "Kabul etmelisin ki aramızdaki şeyler çok hızlı gelişti." "Bunu kastetmediğimi düşünmenin tek nedeni bu mu?"

Sana her benim dediğimde?" diye sordu, sertleşmiş aletini göbeğime sürüyordu. "Ve sadece içine gömdüğümde değil. Çünkü bunu başka birçok kez söylediğimi çok iyi biliyorum." "Söyledin," diye onayladım, kollarımı boynuna dolayarak . "Ama daha önce hiç ilişkim olmadı. Bu yüzden benim senin, senin de benim olmamın ötesinde neler olduğunu hiç etiketlememişken böyle şeyleri ne kadar ciddiye almam gerektiğini bilmiyordum-

Benimkini."

"Birbirimiz için ne olduğumuz konusunda net olmamı mı istiyorsun?" diye sordu.

"Hı-hı," diye başımı sallayarak nefes aldım.

Beni kucağından kaldırdı ve sandalyesine oturttu. "Olduğun yerde kal. Hemen döneceğim."

Ofisinden hışımla çıkarken neredeyse nefesimi tutuyordum. Ne yaptığına dair merakım, bir an sonra elinde yeleğinin daha küçük bir versiyonunu taşıyarak tekrar döndüğünde çabucak cevaplandı. Masasının etrafında döndükten sonra yanıma çömeldi ve deriyi çevirerek arkasındaki "Buz'un Malı" yazan yamayı görebilmemi sağladı.

Gözlerim yaşlarla dolarken burnumu çekerek ona kocaman bir gülümseme gönderdim. "Senin yaşlı kadının olmamı mı istiyorsun?"

"Bu ve daha fazlası," diye onayladı ve kollarımı deliklerden geçirip deriyi sırtıma yerleştirmem için beni öne doğru çekti. Sonra da

derin bir öpücükle ağzımı yakaladı ve beni yerimde tutmak için yeni yeleşimin önünü sıktı.

Sonunda başını tekrar kaldırdığında ona göz kırptım. "Senin yaşlı kadından daha fazla ne var? Motorcu dünyasında bir kadına verilebilecek en büyük onurun bu olduğunu sanıyordum."

"Sen benim her şeyimsin, Marnie." Masasının en üst çekmecesini çekip açtı ve siyah bir mücevher kutusu çıkardı. Başparmağıyla kapağını açarak içindeki elmas tektaş gösterdi. Başparmağıyla serçe parmağı arasındaki siyah kadifeden çıkarıp parmağıma taktı. "Hayatının geri kalanını benim yaşlı kadının, karım ve çocuklarımla annesi olarak geçireceksin. Sen, ben ve senin siyah saçlarına ve yeşil gözlerine sahip olacak üç bebekten oluşan bir aile kurmak istiyorum. Bu senin için uygun mu?"

Çoğu kadının hayalini bir evlenme teklifi değildi ama Hayes'in bana evleneceğimizi söylemesi benim için mükemmeldi. "Öyle, ama bizim için çizdiğin gelecekle ilgili iki küçük sorunum var."

"Sadece iki mi?" diye sordu sırtarak. "Çok da kötü değil, düşününce. Nedir onlar?"

"Bebeklerimizden en az birinin tıpkı babaları gibi koyu renk saçlı ve soluk mavi gözlü olmasını istiyorum."

Gülümsemesi genişledi ve başını salladı. "Bu benim işime gelirdi ama sanırım bekleyip ne elde edeceğimizi görmemiz gerekecek. Eğer ilk üçü birbirine benzerse, ikimizin de bir mini-beni olana kadar bir başkasını denemeye devam edebiliriz."

Gözlerimi ona diktim. "Üçten fazla çocuk sahibi olmam için beni kandırma yöntemin bu mu?"

"Yaptığım şey buysa planla ilgili bir sorunun mu var?" diye karşı çıktı.

"Hayır." Başımı salladım. "İkinci soruma doğru yanıtı sürece, istediğin kadar bebek sahibi olmakta bir sakınca görmüyorum. Mantık çerçevesinde."

"Sana ihtiyacın olan her şeyi verdikten sonra nedenin ne anlama geldiğini tartışırız, böylece benim yaşlı kadının ve nişanlım olmanı kutlayabiliriz." Avuçları düz karnımın üzerine yerleşti. "Ve hatta eğer hamile değilsen belki de ilk bebeğin üzerinde çalışmaya başlarız."

Hayes'le tanıştığımdan beri regl olmamıştım ama birkaç gün daha regl olmam gerekiyordu. Beni hamile bırakması için zamanlama pek uygun değildi.

Ama bu, istediği kadar sık izin vermeme engel değil. Diğer endişemi giderdikten sonra.

"Beni seviyor musun?"

"Kahretsin, meleğim," diye homurdandı, beni ayağa kaldırmadan önce ayağa kalktı. "Bunu daha önce söylemediğime inanamıyorum. Seni o kadar çok seviyorum ki. Düşündüğümden çok daha fazla."

"Gerçekten mi?" Titreyen parmaklarımı dudaklarıma bastırarak ağladım.

"Sana sert ve hızlı bir şekilde aşık oldum." Kederli bir kahkaha atarak başını salladı. "Muhtemelen kazadan sonra gözlerimi açtığım ve seni başımda gördüğüm andan itibaren başladı. Benim güzel meleğim."

"Ben de seni seviyorum," diye itiraf ettim, yüzümü göğsüne bastırarak. "Güzel, çünkü benimle sıkışıp kaldın, Marnie Miller, yakında Gallagher."

Yakında dediğinde şaka yapmadığı ortaya çıktı... Sadece dört gün sonra evlendik. Hamile olduğumu öğrendikten saatler sonra.

EPİLOG

BUZ

"İşten sonra seni böyle bitkin görmek hoşuma gitmiyor," diye homurdandım karımı arabaya götürürken. Altı saatlik bir vardiyayı yeni bitirmişti ve ayakta duracak hali yoktu. Ki şimdi ayakları daha da büyümüştü.

Hamileliği nedeniyle son zamanlarda şişmişlerdi.

Marnie iç çekti. "Biliyorum. Birkaç kez daha ara vermeye çalışacağım, tamam mı?" Onu bırakmaya ikna etmeye çalışmak sadece tartışmayla sonuçlanıyordu ve ben üzmem istemiyordum. Yine de, hiç şikâyetim yoktu.

makyaj seksi hakkında.

İşini sevdiğini biliyordum ama bebekle daha da zorlaşacaktı, özellikle de yeniden hamile kaldığında. Bu yüzden meseleyi kendi ellerime aldım ve ona bir sürpriz yaptım.

Arabaya binip eve doğru yola çıktığımızda, konuşmayı tekrar sürdürdüm. "Müşterilerin sana gelse çok daha kolay olurdu. Ve randevular arasında kestirebileceğin bir yerin olsaydı."

"İdeal olarak, evet. Ama sırf arka tarafa bir şekerleme odası koyabilmek için şehirde rakip bir salon açmayacağım."

Sırıttım ve elini tutup kalçamın üzerine koydum. "Sanırım daha iyi bir çözüm buldum."

"Oh? Ne ?"

"Bekleyip görmeniz gerekecek," dedim ona doğru hızlıca göz kırparak.

Marnie ofladı ve kollarını çıkık karnının üzerinde kavuşturdu, bu da göğüslerini yukarı kaldırdı ve bir saniyeliğine dikkatimi dağıttı. Onlar

Onu hamile bıraktığımdan beri daha da büyümüş ve hassaslaşmıştı. Sadece seksi memeleriyle oynayarak onu boşaltma anıları sikimi sertleştirdi.

"Sürprizlerden nefret ediyorum," diye yakındı.

Bir kahkaha attım. "Hayır, değilsin. Sadece onları bekleyemeyecek kadar sabırsızsın."

"Eğer bunu zaten biliyorsan, o zaman sadece kabalık ediyorsun demektir."

Gözlerim kısıldı ve ona baktım. "Şaplak yemeye mi çalışıyorsun meleğim?"

Marnie oturduğu yerde kıpırdandı ve biraz fazla masum bir tavırla, "Hayır," diye fısıldadı.

"Yalvarırsan o kadar etkili olmaz," diye mırıldandım. "Belki bir dahaki sefere, boşalmana izin vermeden o küçük tatlı kıcını kızartırım."

", " diye nefesi kesildi. "Beni dene."

Önce hiçbir şey söylemedi, sonra tersledi, "İyi. Sabırla bekleyeceğim." "Aferin kızıma," diye mırıldandım, elini bir kez daha tutarak. "Tek yapman gereken birkaç dakika daha bekleyin."

Evimizin önüne kadar gittik ve ben öndeki kaldırıma park ettim çünkü araba yolunu şeritle kapatmışlardı. O sabah yepyeni bir bölüm eklenmişti ve evin köşesine kadar uzanıyor, üç araba daha alabilecek küçük bir arsaya çıkıyordu.

"Garaj yolunu mu genişlettin?" diye sordu, kaşları şaşkınlıkla çatılmıştı. "Bir sürü büyük parti vermeyi mi planlıyorsun?"

Güldüm ve kapıyı açıp araçtan çıkarken başımı salladım. Hızla kaputun etrafından dolanarak, SUV'den inmesine yardım etmek için kapısına gittim. Koşucularla bile yere büyük bir adım atmıştı. Bebeğinin şişliği son zamanlarda dengesini biraz bozuyordu ve düşme riskini almak istemedim.

"Kulüple ara sıra yaptığımız barbekü dışında bir şey yok." "O zaman neden-"

"Göreceksin." Sözünü kestim, kolunu koluma doladım ve evin içinde ona rehberlik ettim.

Eve açılan yeni bir kapı gördüğünde kaşları çatıldı. "Bu da ne?" diye sordu kuşkuyla. "Yeni oyun odasına dışarıya açılan bir kapı mı eklediniz?"

"Sadece bir oyun odası değil meleğim," dedim ona sinsi bir sırıtışla.

Cebimden bir anahtar çıkardım ve kapıyı açarak onu içeri aldım. Durdu ve etrafına bakıp mekânın nasıl düzenlendiğini görünce nefesi kesildi.

"Sen... sen bana evimizde bir salon mu yaptın?"

"Artık ihtiyacın olduğunda yatağımızda dinlenebilir ve acıktığında mutfaktan gerçek yemek alabilirsin."

"Ama..." Güzel yeşil gözlerinde çelişkili duygularla bana baktı. "Bu inanılmaz, Hayes. Ama bana karşı her zaman dürüst olacağına söz vermiştin."

Gözleri yaşlarla doldu ve son zamanlarda ne kadar duygusal olduğunu anladığım için zihinsel olarak kendimi tekmeledim. Hamilelik hormonları onu en ufak şeylerde bile ağlatıyordu ve ağlamasından nefret ediyordum.

Evin bu bölümünde bir şeyler döndüğünü biliyordu ama ben ona yeni bir oyun odası yaptırdığımı söyleyerek sürprizimi saklamayı başarmıştım. İnşaat alanı olduğu için onu oradan uzak tutmak için mükemmel bir bahanem vardı. Çok fazla tehlike var. Ancak inşaatın amacının bir kısmını atlamış olsam da yalan da söylememiştim.

"Sözümünden dönmedim meleğim," dedim usulca, onu odanın öbür ucundaki başka bir kapıya yönlendirerek.

Girişin iki yanındaki duvarda uzun pencereler vardı ama perdeler kapalı olduğu için ne olduğunu göremiyordu.

Kapıyı açtım ve önce onun içeri girmesini işaret ettim. "Aman Tanrım!" diye bağırdı ve beni rahatlatmak için üzüntüsünün yerini heyecan aldı.

Oda, tünelleri, trambolinleri ve hatta sığ bir top havuzu olan oyun yerlerinden birinde bulabileceğiniz bir şeyin daha basit bir versiyonuna benziyordu. Ayrıca kısa bir duvarla çevrili küçük bir alan ve yürümeye başlayan çocuk ve bebek oyuncaklarıyla dolu bir rafın bulunduğu bir kapı vardı. Bunun karşısında, doldurmaktan hoşlanacağını bildiğim iki boş kitap rafı olan küçük bir okuma köşesi vardı.

"Artık bir randevunuz olduğunda ve ben evde olmadığımında küçük çocuklarımızın oynayabileceği bir yeriniz var. Çocukları olan müşterilerimiz de onları getirebilir, böylece daha esnek bir programınız olabilir."

Uzun, geniş pencerelere doğru yürüdüm ve kordonsuz perdeleri yukarı ittim. "Sizin ve müşterilerinizin güzel bir gün geçirdiğinizden emin olmak istedim.

Oynayan çocukları net bir şekilde görebiliyorsunuz ama içlerinden birini uyutmak istediğinizde perdeleri indirebiliyorsunuz."

"Hayes," diye nefes aldı, durmak için acele etti. "Bu inanılmaz. Bunu benim için yaptığına inanamıyorum."

Ellerimi ipeksi siyah saçlarına daldırdım ve başını yerinde tuttum. Muhteşem gözlerinin içine bakarak mırıldandım, "Şimdiye kadar bilmen gerekirdi meleğim. Senin için her şeyi yaparım. Seni her şeyden çok seviyorum."

"Seni çok seviyorum Hayes," dedi kalın bir sesle, gözlerinde nem toplanırken.

"Sakin ağlamaya kalkma," diye azarladım ona kaşlarımı çatarak.

"O zaman tatlı şeyler yapmayı bırak," diye feryat etti gözyaşları yanaklarından aşağı süzülürken.

"Lanet ," diye inledim. "Sanırım dikkatini dağıtmam gerekecek."

Onu nazikçe ana alana ve müşterileri üzerinde çalışacağı sandalyeye doğru çektim.

" dağıtmak mı?"

"Evet. Seni burada becereceğim. Adımı haykırana kadar sikime bineceksin. Sonra her baktığında bunu düşüneceksin."

O koltuğa yüzüm kızarmadan bakabilmem için yeni salonumda müşteri görmem iki haftamı aldı.

EPİLOG

MARNIE

H Beş yaşıñ altında üç çocuğa sahip olmak her zaman kolay değildi, ama bunu hiçbir şeye değışmezdim. Hayes'le kurduğumuz aile benim için her şey demekti. Sadece üç çocuğum varken bile Son üç günde yaklaşık bir düzine saat uyudum.

"Bunun nasıl mümkün olduğundan emin değilim ama benim yorgunum yorgun." Yüzüstü yatağıımıza uzanırken derin bir iç geçirdim. "Üç çocuğumuzun birbirine bu kadar yakın olması kimin parlak fikriydi? Çünkü en son ne zaman tam bir gece uykusu çektiğimi hatırlamıyorum."

"Benim," diye itiraf etti Hayes, yanıma çöktükten sonra avucunu sırtımda gezdirerek. "Ama sen her seferinde kabul ettin. Hatırladığım kadarıyla hevesle."

Yanıma dönerek ona bitkin bir gülümseme gönderdim. "Bunu inkar edemem ama bu anılar çok uzun zaman öncesine aitmiş gibi geliyor."

"Daha bu öğleden sonra çocuklar uyurken adımı haykırmanı sağladım," diye hatırlattı, eli popomun yanağını avuçlamak için aşağıya indi.

Şilteden kalkarak dokunuşuna doğru eğildim. "İşte bunu hatırlıyorum."

"İyi edersin." Boynumun arkasına bir öpücük kondurmak için eğildi. "Sikimin amının derinliklerinde olmasının unutulabilir olduğunu düşünmekten nefret ediyorum."

"Asla," diye yemin ettim ve sırt üstü döndüm. "Ama beni hamile bırakmaya çalıştığıında nasıl hissettiğine dair bir yeniden bakıcıya ihtiyacım olabilir."

"Söylediğini düşündüğüm şeyi mi söylüyorsun?" diye sordu, sırt üstü dönüp beni üzerine yerleştirirken kalçalarımı kavradı.

Dizlerimi kalçalarının iki yanındaki şilteye bastırarak ona sııttım. "Evet."

"Karnına bir bebek daha mı sokmamı istiyorsun?" diye hırladı. "Çünkü ben buna varım."

"Biliyorum." Ellerimi göğsünde gezdirerek usulca güldüm. "Küçük cehennemliklerimizi kovalamaktan yorulmuş olabilirim ama yine de son zamanlarda verdiği ipuçlarını yakaladım. Pek de ince sayılmazdın."

Buz mavisi gözlerinde hınzır bir parıltıyla, "Benim hiç öyle olduğumu gördün mü?" diye alay etti.

"Hayır, azıcık bile değil." Dudaklarımı dudaklarına değdirmek için eğildim ve fısıldadım, "Seninle ilgili en sevdiğim şeylerden biri de bu. Seninle nerede duracağımı asla tahmin etmem gerekmiyor çünkü ne istediğin konusunda her zaman açık sözlüsün. Ve bana her gün çocukları ve beni ne kadar sevdiğini gösteriyorsun."

"Gerçekten de korkunç üçlümüzü vahşi bir dörtlüye dönüştürmek mi istiyorsun?"

"Evet," diye onayladım, sert boyuna doğru sürtünerek. "Şansım yaver giderse, peşinden koşacak bir miniğim daha olacak. Hank'in bir çift kız kardeşe eşlik edecek bir erkek kardeşe ihtiyacı olabilir."

İlk çocuğumuzu doğurduğumda istediğimi almıştım ama sonra Hayes'in benim aynadaki görüntüm olan iki küçük kızı oldu. Michelle ve Marie ele avuca sığmazdı, hatta ağabeylerinden bile. Muhtemelen babalarını küçük parmaklarına doladıkları içindir. Ona göre kızlar yanlış bir şey yapamazdı. Motosikletinde benim parlak kırmızı ojemi kullandıklarında bile.

"Elimden geleni yapacağım meleğim."

Hiç vakit kaybetmeden işe koyuldu, beni tekrar yatağa bastırmadan ve bacaklarımın arasına girmeden önce hızlıca kıyafetlerimizi çıkardı. Omuzlarını kalçalarımın arasına sıkıştırarak başını eğdi ve dilini merkezime doğru sürükledi.

"Ah evet," diye bağırdım, parmaklarımı kalın saçlarının arasından geçirerek yüzünü yaklaştırdım.

Dizlerinin üzerine çöküp aletin ucunu merkezime dayamadan önce beni iki orgazm boyunca yedi. Soluk mavi gözleri bana bakarken hararetiydi, kalçalarımı kavrayarak taşakları içime girene kadar beni uzunluğundan aşağı çekti.

Hızını artırırken hiç kafasını çevirmedi, o kadar sert sokuyordu ki, sikini amıma sokup çıkarırken ellerimi uzatıp yatak başlığını tutmak zorunda kaldım. İkimiz de sınıra yaklaşıp kadar tekrar tekrar.

"Çok iyi hissediyorsun meleğim. Yemin ederim, amın sürekli beni içine çekiyor çünkü koca sikimin gitmesine izin vermek istemiyor."

"Çünkü bilmiyorum," diye nefes nefese kaldım, çünkü bana farklı bir noktadan vurmak için açığı değiştirdi.

"Sikimin her yerine boşalacak mısın?" diye homurdandı, başparmağıyla klitorisimin etrafında dönmek için kolunu aramıza sıkıştırdı.

"Evet," diye tısladım.

"İşte bu, meleğim. Siktir, evet. Sik! O küçük dar amcığını sık ve sikimden boşal. Bu gece seni hamile bırakmak istiyorum."

Başımı geriye attım, her hamlesini karşılamak için kalçalarımı yukarı kaldırdım. "Evet! Oh, evet! Hayes!"

Göz kapaklarımın arkasında havai fişekler patladı ve iç duvarlarım onun şaftının etrafında sıkıştı. Hayes içimde patlarken böğürdü, sıcak boşalma fışkıyeleri içimi doldurdu. Sonra üzerime yığıldı, ağırlığının çoğunu dirseklerinin üzerinde tutmaya dikkat etti.

"Kahretsin, meleğim," diye inledi. "Aklımda bir bebek yapmak varken seni almamın farklı olacağı konusunda haklıydın."

Kıkırdadım ve kollarımı beline dolayarak göğsüne . "Kesinlikle öyle."

İki hafta sonra, pozitif çıkan bir gebelik testi görevimizde başarılı olduğumuzu doğruladı. Ve bundan dokuz ay sonra, tıpkı babasına benzeyen bir erkek bebeğimiz daha oldu.

Nic DeLuca ve karısını merak mı ediyorsunuz? [The Mafia Boss's Nanny](#)'de nasıl araya geldiklerini öğrenin!

[Haber bültenimize](#) katılırsanız, Amazon'da yasaklanan The Virgin's Guardian'ın ÜCRETSİZ bir kopyasını talep etmek için bağlantı içeren bir e-posta alacaksınız.

YAZAR HAKKINDA

Elle Christensen ve Rochelle Paige'den oluşan yazar ikilisi, Fiona Davenport takma adıyla bir araya gelerek size alfa erkeklerle dolu seksi, anlık aşk hikâyeleri sunuyor. Sonsuza dek mutlu son garantili hızlı ve kirli bir okuma istiyorsanız, Fiona Davenport'a bir şans verin!

İletişim Botu:
@cevirigiller_bot

Çeviri Kitapların Olduğu Telegram Kanalımız
<https://t.me/cevirigiller>

Sohbet Grubumuz
<https://t.me/cevirigillersohbet>

Çeviri Yedek Telegram Grubumuz
<https://t.me/+O3tsm8j0C7kxM2Y1>

Kitap İstekleri Kanalımız
<https://t.me/cevirikitapistekleri>

Not:

PDFlerin paylaşımıyla ilgili bir sorunumuz yok. Ama lütfen, hiçbir katkınızın olmadığı işlerde, TÜM PDFleri bizimle eş zamanlı paylaşarak emeğimizi hiçe saymayın. Sizin tek tıkla yaptığınız her paylaşım bizim emek harcadığımız saatler/günler demek.